

קונטרס

אז אגמור

בשיר מזמור - חנוכת המזבח

וכמה לקט הלכות, מאמרים,
וחידודים מלוקטים מגיליון פנימי "אז
נדברו", דמבדרא בתוככי הישיבות
הקדושות בענייני ימי החנוכה

ניתן לרכוש בפלא': 054-8446691
כמו כן ניתן לקבל בדואר אלקטרוני:

a8447168@gmail.com

במקום הקדמה:

מזמור שיר חנוכת הבית לדוד... דוד כבר הכין את השיר שישירו במעמד של חנוכת בית המקדש!!! בית המקדש עדיין אין... אבל שיר כבר יש... דוד יודע שאת בית המקדש הוא לא יזכה לראות... אז לכל הפחות שהשיר יהיה... נו... בא נשמע... מה השיר??? **ארוממך ה' כי דיליתני ולא שמחת אויבי לי... שוועתי אליך ותרפאני... העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור... מה בצע בדמי וגו'?**

רבש"ע: מה כל זה קשור לחנוכת בית המקדש??? מה זה קשור לנושא??? בפרק הזה לא כתוב מילה אחת על בית המקדש... כתוב שם רק הודאה לה' בנימה אישית שדוד המלך מודה לה' שרומם אותו וגידל אותו... ואפילו שהיו ימים קשים של הסתרת פנים... בכל זאת הקב"ה הפך מספד למחול... כן... הכל טוב ויפה... זה בהחלט קשור לדוד אבל מה זה קשור לבית המקדש... והכי הכי: מה זה קשור לחנוכת בית המקדש???

התשובה היא כך:

כולכם נמצאים פה בחנוכת הבית... משפשים עיניים בהתפעלות... אוה... איזה בית יפה... איזה בית מפואר... איזה זכות... זכינו לחנוך את בית המקדש... ותחזינה עינינו... **אבל לא!!!** **אומר דוד המלך... תדעו לכם שזה טעות!!!** כעת!!! מה שאתם רואים עכשיו... זה לא החנוכת הבית האמיתית!!! כעת זה רק התצוגה הרשמית של חנוכת הבית... זה רק הטקס הרשמי והיחצני שמראים לכם את חנוכת הבית... אבל אתם יודעים מתי הייתה חנוכת הבית **האמיתית??? אי שם... לפני הרבה שנים... בימים קשים ומרים... בשאול... בבור... כשהייתי רדוף על נפשי... כשמסרתי נפש על רצון ה' ורציתי בכל נפשי לבנות את הבית... ואף אחד לא שיתף איתי פעולה... כשעבדתי לבד לבד... וכולם היו נגדי... כולם רדפו אותי רק בגלל שרציתי לבנות את הבית... "כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי..." **שם זה קרה!!!** שם זה יכל שלא לקרות!!! שם היו את כל הסיבות שזה לא יקרה!!! שם היו כל הסיבות שבעולם שאני אשבר ואפרוש... אבל בכל זאת התחזקתי ובניתי ועשיתי מה שאני יכול... **וממילא שם!!! שם זה קרה!!! שם!!! רק שם זה קרה!!!** עכשיו... מה שאתם רואים פה... כל הפאר וההדר... זה לא זה... כעת זה כבר לא חכמה... זה כבר לאחר מעשה...**

ולכן!!! **מזמור שיר חנוכת הבית לדוד...** מה??? מהו המזמור שיר של חנוכת הבית??? מה תשירו במעמד הרשמי של חנוכת הבית??? אל תשירו את מה שאתם רואים עכשיו!!! תשירו את כל הקשיים וסאת היסורים שדוד המלך עבר בשלב **שלפני!!!** שלפני שבית המקדש נבנה... שאז!!! אז הייתה חנוכת הבית האמיתית...

דוד המלך לא זכה אפילו לראות את בית המקדש!!! במשך ארבע מאות ועשר שנים הסתובבו בבית המקדש אנשים שחיו שם... והקריבו שם קרבנות ומה לא... ואילו דוד אפילו לראות את בית המקדש הוא לא זכה... אבל זה לא הפריע לו להיות הבעלים הבלעדי של בית המקדש!!! הוא קנה אותו בעשר אצבעותיו... במה??? ב"זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב, אם אבא באוהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה'..." העמל והיגיעה הזו... המסירות נפש שהוא מסר על כבוד ה'... בזכויות האלו הוא קנה את בית המקדש!!! קניין נצחי!!! ממילא דוד המלך מזהיר אותנו: יבא יום... ובדור הבא אתם תזכו לחנוך את שערי בית המקדש... אני כבר לא אהיה שם... אני כבר אהיה משהו ששייך לדור שעבר... אני אהיה שייך לדור שלא זכה לראות בחנוכת בית המקדש... אבל!!! כשתבואו לשיר את השיר של חנוכת הבית... כשתבואו לבטא מה קורה פה ברגעים הגדולים האלו... אתם תצטרכו להבין שמה שקורה פה עכשיו... זה לא עכשיו... זה אי שם... ב"הסתרת פניי הייתי נבהל..." ב"מה בצע בדמי ברדתי אל שחת..." שם זה קרה!!! בימים הקודרים האלו... שם הייתה חנוכת הבית האמיתית...

יבא יום... ומידי שנה יעלו יהודים חקלאים לבית המקדש להקריב ביכורים... וכשהם יגיעו לבית המקדש להשתחוות לפני ה'... הם יתמוגגו בכיסופים ובערגה... הם יתרפקו על בית חיינו... אבל ברגע שהם יזכרו לפתע שאיו... עוד מעט צריך לעזוב פה ולחזור הבייתה... לחזור לימים האפרורים... לחזור לשדה... לחרישה ולזריעה... הם יקבלו צביטה בלב!!! לא... לא רוצים לחזור הבייתה... רוצים להישאר כאן... קרוב לה'... נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'... אותם יהודים לא ירצו לחזור בחזרה לחיי השגרה... הם ירצו כאן הזמן להשאר בחצרות ה'...

לכן!!! מה עושים??? איך משיבים את פניהם הנפולות??? איך מצליחים לשכנע אותם לחזור לחיי השגרה???

בשביל זה כבר כשהם מגיעים!!! כבר כשהם מופיעים בשערי ירושלים... איך הירושלמים מקבלים את פניהם?? החליל מכה לפניהם עד שמגיעים להר הבית... ומה שרים לפניהם??? באיזה שיר מקבלים את פניהם??? מזמור שיר חנוכת הבית לדוד ארוממך ה' כי דיליתני... כך מקבלים את פניהם!!! אנשי ירושלים פונים לחקלאים ואומרים להם: נכון... אנחנו גרים פה... סמוך ונראה לחצרות ה'... אנחנו נמצאים פה סמוך לבית המקדש... אבל תנוח דעתכם!!! כי מי שבנה את בית המקדש בעשר אצבעותיו... מי שחנך את הבנין הזה... אתם יודעים איפה הוא חנך אותו?? דווקא לא פה!!! אלא אי שם... בשדה... בצאן... במדבר יהודה... במכלאות צאן... בהתמודדויות... בקשיים... ברדיפות... שם נחנך בית המקדש!!! בית המקדש הגלוי הוא אולי כאן!!! אבל בנין בית המקדש??? הבנין והבניה של המקדש נמצאים בתנאי

שדה... בתנאי השטח... מול מלחמת היצר... מול ההתמודדויות של החיים... בקרבת אלוקים שמגיעה דווקא מתוך שגרת היומיום... שם נחנך בית המקדש... שם הוא נבנה... תנוח דעתכם מביאי הביכורים... אמנם אנחנו הירושלמים זוכים להסתופף בצל הבית... אבל אתם בונים את הבית!!! בית המקדש נבנה ב"צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים..."!!! שם זה נבנה!!! שם זה נחנך!!! לכו לשלום... ותבנו... תצמיחו דור של בוני ומשראי השכינה הקדושה בישראל...

לא סתם דוד המלך מבקש שישירו דווקא את השיר הזה בחנוכת הבית... לדוד המלך יש מסר עמוק מאוד להעביר לכל אחד ואחד מאיתנו בשיר הזה... כן!!! תדע לך יהודי יקר... שכל שאיפה שיש לך בעבודת ה'... כל חלום רחוק שיש לך לזכות להגיע לאיזה מדרגה מיוחדת בעבודת ה'... אם אתה מוכן לשנס ידיים ולהתחיל לעמול ולהתייגע על זה... אז תדע לך שזה קורה עכשיו!!! הסוף הטוב שאתה חולם עליו... כשה יקרה זה באמת יהיה גדול מאוד... אבל האמת היא שזה לא יקרה אז!!! **אלא זה קורה עכשיו!!!** בעוד יום שגרת... ועוד יום של מלחמה... כאן זה מתרחש... אח"כ. כשתזכה וזה יקרה... תדע שזה קרה עכשיו.

זה הזמן!!! כל אחד מאיתנו צריך לעשות לעצמו כבר עכשיו את המזמור שיר חנוכת הבית שלו...

בחור יקר... אתה שואף לדעת ש"ס??? אתה עובד קשה... לומד קשה... אבל זה לא הולך... אתה לא מספיק מבין... לא מספיק זוכר... אין לך מספיק חשק ומוטיבציה... אתה מאוד רוצה... אבל אתה לא נותן סיכוי... לא מאמין שיום אחד זה יקרה... בא... בא תשמע מה תעשה: תכין כבר עכשיו את הדרשה שתגיד במעמד של סיום הש"ס... **כבר עכשיו תכין את זה!!!** ומה יהיה הנושא??? תתאר את אותו בחור - הלא אתה... איך שלא היה לו חשק... ואיך שהוא לא האמין בעצמו... בקיצור: תתאר את המצב העדכני והנוכחי שאתה נמצא בו כעת!!! ותדמין לעיני רוחך איך שאתה עומד בעתיד ומספר בלשון עבר את כל המשברים שהיו לך בדרך... והנה... ברוך ה'... התגברתי... ועמלתי... ועל כל גל וגל נענעתי בראשי... והקב"ה ראה כמה קשה לי... ואז הגיע האור הגדול... והתחלתי להתחבר יותר... להבין יותר... קבלתי גישמאק בלימוד... והנה כעת אני זוכה לסיים את הש"ס כולו... **דמיון!!! דמיון את זה!!!** כשאמרתי לבחור אחד לעשות את זה... הוא... הוא לא "הסתדר" עם זה... הוא אמר לי: מה... אני מדומיין??? אני תינוק??? לשבת ולדמיון את עצמי כאילו... כאילו סיימתי את הש"ס... כאילו אני דורש??? עניתי לו!!! אדוני... סליחה... ומתי דוד המלך חיבר את ה"מזמור שיר חנוכת הבית לדוד"??? אה...??? מתי הוא חיבר את הפרק הזה??? **כששום דבר לא היה!!!** כשטרקטור אחד עדיין לא עמד באתר בניה... דווקא כשהיו הקשיים הגדולים... דווקא באותו ערב ש"לין בכי"... שם!!! שם הוא חיבר את

הפרק הזה!!! דוד המלך ידע והאמין בוודאות... שאם אני אעשה את שלי... אם אני אעמול ואתייגע ברצון ה'... ואתפלל ואתחנן על זה... **זה יקרה!!! ובטוח שיקרה!!!** ממילא לא נותר לדוד המלך אלא לשבת ולחבר "מזמור שיר חנוכת הבית" על ריק!!! גם כשלא היה כלום!!! ומה אתה חושב??? אני עוד מקל עליך את החיים... כשאני אומר לך לדמיין את הדרשה שתגיד בסיום הש"ס שלך... אני לא מבקש לעמוד מול ציבור רחב ולהגיד את זה... אני רק אומר לך לדמיין את זה בשקט... אבל כשדוד המלך חיבר את ה"מזמור שיר" הזה... הוא חיבר את זה בספר תהילים!!! וכככולם הכירו את ה"מזמור שיר חנוכת הבית" עוד לפני שהבית נבנה!!! ומה אתה חושב... היו הרבה אנשים שראו את הפרק הזה והתגלגלו מצחוק... "שיחו בי יושבי שער ונגינות שותי שכר..." מה...??? ראייתם מה דוד המלך כתב בפרק ל' בתהילים??? הוא מדמיין את חנוכת הבית לדוד??? חה חה חה... אין לו שום סיכוי לבנות את הבית... ודוד המלך בולע את הרוק ובוטח בה'!!! וימים יגידו... וכששלמה המלך בא להכניס ארון בבית קדשי הקדשים דבקו שערים זה בזה... והם לא הסכימו להיפתח עד שהוא הוציא את הקוד הסודי... עד שהוא אמר את מילת הקסם: **ה' אלוקים אל תשב פני משיח זכרה לחסדי דוד עבדך** באותו רגע נפתחו השערים... וכולם פצחו ושרו: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם... באותה שעה נהפכו פני כל שונאי דוד כשולי קדרה!!! כן... אנחנו צחקנו עליו... לפני כמה שנים התגלגלנו מצחוק כשראינו את ה"מזמור שיר חנוכת הבית לדוד..." והנה... היום כולם יודעים שהבית הזה הוא הנס הפרטי של דוד המלך!!! שבנה אותו באותם ימים קודרים שכולנו צחקנו עליו... באותם ימים מרים ש"מה בצע בדמי ברדתי אל שחת..." שם זה נבנה!!!

פניתי לאותו בחור ואמרתי לו: דוד המלך חיבר את "מזמור שיר חנוכת הבית" כשאף אחד לא האמין לו... כשאף אחד "לא שם עליו..." אבל הוא לא פחד ופירסם בשער בת רבים את הבטחון הגמור שיש לו באבינו שבשמים... ש"זכור ה' לדוד את כל ענותו..." אז אני מקל עליך... אני לא מבקש ממך שתפרסם כבר היום את הדרשה שאתה תגיד בסעודת סיום הש"ס שתעשה... לא!!! אני לא אבקש ממך עד כדי כך...!!! אבל אני כן מבקש ממך... יותר נכון... דוד המלך מחייב אותך... לכה"פ בינך לבין עצמך... תתחיל כבר מעכשיו להכין את הדרשה... להכין את ה"מזמור שיר סיום הש"ס" שלך... אם תאמין בזה... ואם תדע נאמנה שאחרי שאני אעשה את שלי... הקב"ה יגמור בעדי... אתה תראה שיום יבא ואתה אכן תמצא את עצמך דורש את הדרשה הזו... אנא ממך. תזמין אותי לסעודת סיום.

הורים יקרים... קשה לכם איתו... הוא נמצא כעת בשיא גיל המעבר... סקן מידי גדול... יש לו עיניים גדולות... וללמוד אין לו כ"כ חשק... ואתם מצידכם... עושים מה שאתם יכולים. מתפללים ומתפללים... מרטיבים את הסידור מידי יום בתחינה ובקשה אנה ה'... תשמור לנו על יענקי

שלנו... שילך בדרך הטובה... שיעשה רצונך יתברך... שיקבל חשק ללמוד... שישב וילמד... שיגדל ויעלה מעלה מעלה במעלות התורה והיראה... ובמקביל אתם משתדלים לחנך אותו כמו שצריך... להגיד מה שצריך... ולא להגיד מה שלא צריך... זהו??? אתם כבר מצידכם עושים מה שצריך...??? אז במקביל!!! עכשיו לקראת חנוכה... תשב אבא יקר ותשקוד על הדרשה שתגיד בשבת אופרוך שלו... תבנה דרשה שמתאימה למה שהיית רוצה שיהיה... איך שאתה היית רוצה לראות אותו נראה ביום חופתו... ותדמיין את עצמך מדבר לפני ציבור ואומר: כן... לא היה קל איתו... הוא היה ילד מאתגר מאוד... אבל אנחנו עשינו את שלנו... אנחנו התפללנו והתפללנו והתפללנו והתפללנו וקרענו את השמים... והתייעצנו ועשינו מה שמוטל עלינו בייחס לחינוך שלו... והנה... מי האמין שנגיע עד הלום... לראות בחור בן עליה אמיתי... שכל כולו מונח בלימוד... ודבוק בה'... וכו' וכו' וכו'... הדרשה הזו חשובה לכם הורים יקרים!!! היא גם נותנת כח להמשיך להשקיע ולהתפלל. והיא גם מחזקת אתכם בבטחון אמיתי בה'... שגם אם "בערב ילין בכי" אזי "ולבוקר רינה".

וכן הלאה וכן הלאה... אני מכיר הרבה בחורים שכבר משיעור א' מתכננים את הדרשה שלהם האחרונה בישיבה לפני שהם יתחתנו... בדרך כלל זה סוג של חיסול חשבונות... כן... כבר בשיעור בישיבה גדולה ידעתי שבשבת האחרונה שלי בישיבה... אני אפתח לראשונה את הפה... ואני אחסל חשבונות עם זה ועם זה ועם זה... אני אתקף את זה... ו"ארד" על זה... (לא משנה שעד אז החיסולי חשבונות מתחלפים בלי סוף...) אז זהו!!! שכן!!!

הדרשה האחרונה הזו... היא באמת צריכה להיות חיסול חשבונות... אבל עם מי??? חיסול חשבונות עם היאוש המכרסם... עם הרגעים הקשים שעמדו בדרך... שבביל זה יש את המזמור שיר חנוכת הבית שתפקידו לסכם את כל המכשולים בדרך ולומר: ארומך ה' כי דיליתני... חייתני מירדי בור...

ולסיום: שם החוברת: אז **אגמור!!!** מה פירוש אז **אגמור????** אז כידוע... בהלל יש מושג **"לגמור!!!"** שמונה עשר יום בשנה שהיחיד **גומר** את ההלל... כל ראש חודש אנחנו אולי אומרים את ההלל... אבל לא **גומרים** את ההלל...

הלשון "לגמור" היא לשון תמוהה... מה פירוש לגמור??? תגיד להשלים... אבל לגמור??? אלא מאי??? יהודי אמיתי מבין שאת ההלל האמיתי מתחילים עוד הרבה הרבה לפני הישועה!!! את ההלל האמיתי מתחילים בשלב של "מה בצע בדמי ברדתי אל שחת..." אז כבר מתחילים... וממילא כשכבר מגיעה הישועה לא נותר לנו אלא לגמור!!! לגמור את מה שכבר התחלנו עוד לפני הישועה... בליל הסדר אנחנו מתחילים את ההלל באמצע המגיד... עוד לפני המצה... עוד לפני המרור... ואפילו לפני כוס שני... לפני הכל!!! אנחנו כבר מתחילים את ההלל...

את ההלל אנחנו מתחילים לפני כל הניסים והנפלאות... עוד בשלב של "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה..." ואז!!! אחרי המצה והמרור... ואחרי השולחן עורך... אז!!! אז אגמור בשיר מזמור!!! אז לא נותר לנו אלא לגמור את ההלל... כי להתחיל עוד התחלנו עוד הרבה לפני כן... מרים כבר מתופפת שנים במצרים... כל שבת היא אוספת את כל הילדות של ה"בתיה..." ומלמדת אותם קורס לתופפנות... חכו חכו... יום יבא ואנחנו נעמוד על ים סוף ונתופף... ואם כן אז כבר עכשיו צריך להכין את הקצב... וכשהגיע הרגע הגדול שהם עמדו על הים... לא נותר להם רק לגמור... לגמור את ההלל... "ותצאן כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות..." כולם עמדו משתהים... מאיפה מרים אירגנה פה באמצע הים... באמצע החיים רבבות רבבות של תופים...?? אז זהו!!! שאצל מרים והנשים הצדקניות של מצרים... אצלם "אז ישיר" זה לא שיר חדש... את השיר הזה הם כבר התחילו לשיר הרבה הרבה לפני כן... עוד אי שם במצרים... בתוקף הגלות... כעת לא נותר להם אלא לגמור!!! וזה כל המהות של הפיוט המפורסם "מעוז צור ישועתי" כל עניינו של פיוט זה וכל המבנה שלו מבוסס על כל הצרות והיסורים שכלל ישראל עברו בגלות... זה מתחיל עם מצרים... ממשיך עם בבל... ממשיך עם מדי ופרס... ויוונים... ומי שידע... במשך שנות הגלות נתחברו עוד ועוד בתים... בהתאם לצרות ולגלויות שעם ישראל עברו במשך השנים... מקובל שהרמ"א הוסיף בית... וגם הוסף עוד בית לאחר השואה... ו... וכל אחד ואחד במקום שלו יכול להוסיף את הבית שלו... כל אחד יכול לקחת את ה"מעוז צור" ולעשות אותו ה"מעוז" הפרטי שלו... לסכם בו את כל הצרות שיצאתי מהם... ואלו שעדיין לא יצאו מהם... אבל!!! מה המוטיב של הפיוט הזה??? מה הכותרת שלו??? אז אגמור!!! חכו חכו... אני כבר התחלתי את הפיוט... כבר עכשיו בתוקף הגלות... ובעזה"ש תגיע הישועה ואז... אז לא יותר לי אלא **לגמור!!!** זו כל עבודתנו בימי החנוכה הקדושים... לראות את האור שבתוך החושך... לשורר ולזמר גם על החושך שהוא סיבת האורה... לראות את האורה שאוטוטו תופיע מתוך החושך... ולהקדים את האורה!!! להתחיל לשיר על הגאולה עוד לפני שהיא מגיעה... הסעיף הראשון בשו"ע מצווה אותנו... שיהא הוא מעורר השחר!!! אני מעורר את השחר ואין השחר מעורר אותי!!! אני לא מחכה לאור והישועה שתגיע ואז אני נזכר להודות... לא!!! אני מעורר את השחר... אני מתחיל להודות לה' על הישועה עוד לפני שהיא מגיע... ועד שהיא תגיע... לא יותר לי אלא לגמור... זה בסיידר... בישועת ה' אין בעיה של תעשה ולא מן העשוי... אפשר כבר עכשיו לשמוח... אפשר כבר עכשיו לבטוח ולשמוח בישועתו יתברך...

עם סגירת חוברת זו... ממש ברגע שאחרי ה"דעד לייך..." זכיתי להתבשר בהולדת בני בכורי הי"ו לאחר חמש שנות ציפייה והמתנה... אינני צריך להוסיף שכל הנכתב כאן נתחבר ברוח הדברים... ואכן כעת ברחמי יתברך זוכים אני לגמור!!! לגמור את ההלל ולא לגמור להודות לפניו על כל החסדים והניסים והנפלאות שעשה עמנו שאכמ"ל... כעת אני זוכה אכן לגמור!!! (או לא

לגמור את ההלל...) אבל להתחיל?? להתחיל התחלנו הרבה הרבה לפני כן... להתחיל להודות לה' התחלנו עוד כשכולם נדו בראשם ברחמים... כשיכולנו לשקוע ברחמים עצמיים... כבר אז זיכה אותנו ה' לשמוח בישועתו! להודות לו כבר מראש על הישועה שבא תבא!!! זכינו בשנים נפלאות אלו בקרבת ה' עצומה מ"המגביהי לשבת" שהוא הוא "המשפילי לראות בשמים ובארץ..." והייתי אומר גם בתחתיות הארץ... וגם בהסתרה הגדולה ביותר וגם בימים החשוכים ביותר... זכור זכרנו ש"מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון..." והוא בעזה"ש "מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו..." להתחיל התחלנו את ההלל!!! מי ששם לב תחילת ההלל היא לא מדברת בלשון עבר אלא בלשון הווה... מגביהי... משפילי... מקימי... מושיבי... כי כאמור תחילת ההלל מיועדת לשלב שלפני הישועה!!! וכעת לא נותר לנו אלא לגמור!!! אז אגמור בשיר מזמור על חסדיו האנסופיים של הבורא יתברך... אכמ"ל... אבל במילת מחץ אחת אוכל לומר: לא הייתי מוכר את אותם שנים בשום הון שבעולם!!! ברור??? הבנת??? לא הבנת!!! אז אני חוזר: לא הייתי מוכר את אותם שנים קרבת אלוקים מתוך לב נשבר בשום הון שבעולם... מצוה לפרסם... בהזדמנות אחרת אסביר... כעת אין זמן... דעד ליין...

האם פרסומי ניסא הכוונה לפרסומת...!!!!!!?

אני רוצה לשתף אותך בתמיהה שמלווה אותי כל פעם בעת אמירת ההלל... ומסתמא וכמעט בטוח שגם אותך מלווה תמיהה זו... **הרי כך:** סוף סוף מגיע ההלל... אה... איזה מתיקות... איזה חיות... סוף סוף מגיעה עוד הזדמנות להודות לה' על כל החסדים והנפלאות... סוף סוף החזן התחיל: בא"ה אקב"ו לקרא את ההלל... ואז אני מתחיל עם כל הלב ועם כל הרגש את המשפטים הנפלאים: "הללו עבדי ה'... מהולל שם ה'... מי כה' המגביהי לשבת... המשפילי לראות... וההתרגשות... ו... הדמעות... סיימתי אם הבנים שמחה... ואז--- פתאום מתחילים: "בצאת ישראל ממצרים..." **בום!!! פתאום נתקעתי!!! מה... מה זה עכשיו??? מה זה קשור לעכשיו??? אני כל כולי עכשיו נמצא בחנוכה... כולי ברגש הודאה לה' על הטובות שהוא עשה איתי!!! אני! בעצמי!!! ופתאום "הים ראה וינוס הירדן יסוב לאחור"??? **איך זה הגיע לפה?** מה זה קשור ל"מקימי מעפר דל" שהתרגשתי בו כ"כ לפני רגע??? שיסלח לי ה'... אבל כשאני מגיע ל"בצאת ישראל ממצרים" אני פתאום מעביר הילוך ואומר את זה מהר מהר... כי... כי אני לא מבין מה זה קשור לפה... אני מרגיש כאילו זה נושא אחר שנכנס פה באמצע ההלל... ואחר כך בכלל... מתחילים "לא לנו ה' לא לנו..." כאן אני בכלל לא יודע מה לחשוב... אז מה זה קשור עכשיו: עצביהם כסף וזהב??? מה זה שייך לנושא??? מה אני צריך להתרגש כשאני אומר: "כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם"??? איפה אני יחביא את הדמעות שעדיין עומדות לי בזוית עיני... עדיין מההשפעה של המילים "מי כה'... המשפילי לראות..."??? ו... והם עדיין מחכות ל"אהבתי כי ישמע ה'..." הם מחכות להמשיך להתרגש ולבכות ב"מה אשיב לה' כל תגמולה עלי..." אז מה זה כל הנושאים האלו שנכנסים באמצע???**

מה הקשר בין "הים ראה וינוס" לשבח וההודאה שלי לקב"ה?? מה ה- הוי... תודה לך בורא עולם... אין מילים... מה זה קשור ל"למה יאמרו הגויים איה נא אלוקיהם..." מה אכפת לי עכשיו "אף להם ולא יריחון" הזה שיהיה (לא) בריא?

אז באמת היה מישהו שענה לי תשובה יבשה ופשוטה:

נכון... באמת אין שום קשר... ככה הרי רואים לאורך כל הדרך בספר התהילים... דוד המלך חיבר את התהילים על המאורעות שעברו עליו!!! והוא הכניס בזה כח עצום שיכול לפעול גם לכל המאורעות שעוברים עלינו... ככה רואים לאורך כל הדרך: כשיש חולה ל"ע שאתה צריך להתפלל עליו... מה אתה עושה?? אומר ספר תהילים... נו כמה פסוקים בספר תהילים מדברים על רפואה וישועה?? חלק קטן... נו... אז רק את החלק הזה אומרים?? לא!!! מי שיש לו זמן אומר את כל ספר תהילים מתוך אמונה שגם הפסוק: "חגור חרבך על ירך גיבור" גם הוא יכול לפעול אלע גזונטערייט לחולה... אנחנו מאמינים שכשאתה אומר תהילים בשביל שידוך זה פועל לא רק כשאתה אומר את הפסוק: "אלוקים מושיב יחידים בייתה..." אלא גם כשאתה אומר: "הרים הגבועים לייעלים סלעים מחסה לשפנים..." זה פשוט!!! **נו... אם ככה... טען אותו אחד...** כמו שבפסוק "שמה שבר רשפי קשת" אתה יכול לפעול את עניין הרפואה למרות שזה בכלל לא נראה קשור... כך כשאתה אומר: "ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו" אתה פועל את עניין ההלל... גם אם אתה לא מבין מה הקשר... עד כאן דבריו!!! **צר לי... אבל... אבל זה לא מקובל עלי!!! זה תשובה חלשה... פשוט לי שיש חילוק בין כל שאר פרקי תהילים להלל!!! פשוט לי שהלל זה לא רק כמה פרקי תהילים שמסוגלים ל"עניין" ו"בחינת" ההלל...**

הפרקים של ההלל כל מהותם וכל הנושא שבהם כולו עניין של הלל!!!

ולא נותר לנו אלא להבין את זה?? מה?? מה החבל הדק שמחבר בין המילים "בצאת ישראל ממצרים..." לפסוק "מי כה'... מקימי מעפר דל"? ומה הקשר בין "עצביהם כסף וזהב" ל"מה אשיב לה"??? ומה הקשר בין "לא המתים יהללוה" לבין "אנא ה' כי אני עבדך... פתחת למוסרי"??? ברור לי שהפסוקים של ההלל זה שיעור כללי שמקיף ומסכם ומכיל בתוכו את כל המהות של עניין ההלל. מה שנותר לנו זה להבין את זה. מה המהות של ההלל!!! מה הכותרת של הדבר הזה שקוראים לו הלל!!! לאן אנחנו חותרים בהלל... ולפי זה אולי נבין מה הקשר בין כל פסוקי ופרקי ההלל... מפרק קי"ג ועד קי"ח...

בחנוכה יש מצוה חשובה וחביבה ויקרה וחמורה שדוחה אפילו את קידוש היום... למצוה הזו קוראים:

פרסומי ניסא!!!

סליחה על השאלה... אבל איך אומרים פרסומי ניסא בעברית מדוברת???

פרסומת!!!

תעמולה!!!

כן כן... אמנם במבט ראשון זה אולי לא נשמע טוב... ויתכן שיהיו כאלו שיגידו לך שאנחנו לא אווזים מרעש... ותעמולה... וזה לא דרכנו... **ואני אגלה לך סוד:** שבבחינה מסוימת זה עומק הסיבה שהחסידיים כיום לא נוהגים להדליק בחוץ... כי היום עיקר העבודה שלנו זה להאיר בתוך הבית... ומתוך הבית וכולי האי ואולי... וכבר אין תפקידנו להתעסק בלהאיר את העולם... בסיידר... נכון... אבל!!! אסור לשכוח שעיקרא דדינא זה "מדליקן על פתח ביתו מבחוץ!!! ולמה מבחוץ???" כדי לעשות **פרסומת!!!** כדי לעשות תעמולה!!! כדי למשוך את העין... כדי שהשכן הרוסי שלי... סוף סוף משהו יתפוס לו את העיניים... ואולי נצליח להבעיר בו איזה ניצוץ יהודי שכבוי בו... והכי נקווה שנצליח גם להבעיר בי... אני בעצמי. איזה ניצוץ יהודי שעדיין רדום... שיתעורר גם הוא מתרדמתו... על כל פנים לכל השיטות... ומכל הכיוונים אף אחד לא יכול להתעלם מהעובדה שהמצווה של נר חנוכה כל עניינה **הוא תעמולה!!!** תעמולה לכל דבר!!! כן... בדיוק כמו שלהבדיל... לפני הבחירות... כל אחד מקבל שלט גדול של ג' או ש"ס והוא תולה על החלון או על הרכב... ולמה???" כי זה עושה תעמולה... אז להבדיל... הגדר של דין נר חנוכה הוא **תעמולה!**

מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא...

לעולם שלנו יש כביכול פרלמנט שבנוי ממפלגות מפלגות... תנחש: כמה מפלגות יש בפרלמנט של העולם???" **שבעים ואחד מפלגות!!!** שבעים אומות ועוד אומה אחת ששמה ישראל... עכשיו: כידוע: לכל מפלגה יש **מצע!!!** מצע פירוש: יעד **מסוים!!!** אידיאל **מסוים!!!** ערכים **מסוימים!!!** מה המפלגה הזו מציעה... בעד מה היא... ונגד מי היא...

לדוגמא: מפלגת העבודה המצע שלה זו הגישה השמאלנית בכל מה שקשור לענייני הסכמי שלום.. (אמנם על הדרך הם גם שונאים את החרדים... אבל זה עדיין לא המצע הרשמי שלה!!!) לעומת זאת: יש עתיד המצע הרשמי שלהם עכ"פ בעבר זה היה להילחם בחרדים! ואילו "הבית היהודי" המצע שלה זה העמדה הימנית הרשמית... ואילו יהדות התורה המצע שלה זה התורה והשבת... **אז על אותו משקל:** לכל אחד מהשבעים אומות - מפלגות יש מצע!!! יש אידיאל מסוים!!! ערכים מסוימים שעליהם הם מתביתים!!! אז אצל יוון זה פיתוח הגוף... אצל מצרים זה תאוות... ואצל הפרסים זה גאווה... ו... ו... ולהבדיל: האומה היהודית... גם לה אמור להיות מצע מסוים!!! נו...

אתה יכול בבקשה להגדיר לי מה המצע של האומה היהודית??? אתה יכול בבקשה לומר לי את זה בהגדרה אחת חדה וקולעת???

תאמין לי. שברגע ששאלתי את עצמי את השאלה הזו פתאום התבלבלתי כי מרוב שאנחנו יהודים... ומרוב אנחנו עמוק בתוך העניין... אז מרוב עצים אתה לא רואה יער... ופתאום כשאתה שואל את עצמך: רגע... מה המצע של האומה היהודית??? מה האידיאל שלנו??? מהי ההההנקודה שמגדירה ומבדילה את המצע של האומה היהודית משאר שבעים אומות? **אז ההגדרה היא כך:**

הויה!!! שהבורא הוא הווה!!! זה המצע!!!

האומה היהודית היא היחידה שמאמינה שבורא עולם **מעורב בהווה!!!** שותף במעשינו!!! **מתעניין** במה שאנחנו עושים... **אכפת לו** מאיתנו... **וכואב לו** שכואב לנו... והוא זה שמנהל אותנו כל הזמן גם כשזה לא בדיוק נראה ככה. ומכל השבעים אומות...

האומה היהודית היא **היחידה** שככה מאמינה!!! ולא סתם היא היחידה... כי מאוד מאוד קשה להאמין בזה!!! זה נוגד כל היגיון נורמלי... המציאות כולה בשית אלפי שנים זועקת ההיפך!!! המציאות כולה מראה שכביכול עולם כמנהגו נוהג... נכון שמישהו פעם ברא **פעם** את העולם... אבל על פניו... זה נראה שהוא השאיר את העסק והלך לו ח"ו... ולכן הגישה הזו שאנחנו חיים על פיה שאותו בוס של העולם שמפעיל כרגע את הגלגל האדיר הזה ששמו השמש... והוא מסתובב בינינו... ומעורב ואכפת לו הקשר שלו איתנו... **זה משולל כל היגיון טבעי!!! זה פשוט בלתי נתפס בשכל הגיוני!!!**

וזו הסיבה שמתוך שבעים אומות אף אחד לא העלה על דעתו כזו גישה!!! **אפילו לא בטעות!!! אפילו לא בצחוק! רק שתבין את גודל האבסורד:** לפרעה מלך מצרים היה אלפון של אלוהים... היה לו תוכנת אגרון של רבבות אלוהים אחרים... (לפי תאריך לידה... פעיל... לא פעיל... נשוי... גרוש...) וברגע שמשה רבינו ניגש אליו ואמר לו שהאלוקים ששמו **הוי"ה ברוך הוא** שלח אותי אליך... פרעה מיד פתח את האלפון והוא עשה חיפוש... איפה האלוקים המדובר... והוא פשוט לא מצא אותו... **אתה קולט??? ככככל האלוהים האפשריים היו לו ברשימה ובדיוק!!! בדיוק את האלוקים האמיתי הוא פספס??? איך??? איך הוא הצליח להיות כזה כשרוני??? ההסבר הוא נורא ופשוט:** פרעה היה פתוח להצעות... הוא היה מוכן לקבל איזה אלוהים הזוי שתמציא לו!!! הוא היה מוכן להכיל שיש אלוהים בצורה של דג... קוף... פרה... פעור... מה שתרצה... אבל תהיה הגיוני!!! לחשוב על אפשרות הזויה כזו שאלוקים הוא **הווה??? שאלוקים פה??? לידיי??? שמעניין אותו מה קורה איתי??? נכון ועכשיו??? על זה פרעה לא חשב בחתחתחחחחחחח!!! זה האפשרות ההזויה ביותר מבחינתו!!!** שגם מי שחשב כבר על כל האופציות האליליות... על זה הוא לא חשב!!! (על דרך משל: זה בדיוק כמו שברגעים אלו... תוך כדי כתיבת

השורות... מישוהו כעת דופק אצלי בדלת... אני לא יודע מי זה... אין לי מושג מי דופק עכשיו... דבר אחד ברור לי כשמש: **זה לא נשיא ארה"ב!!!** מי כן? ?? לא יודע... אבל נשיא ארה"ב בטוח שלא דופק אצלי כעת בדלת... כי אני האחרון שמעניין אותו... פרעה מוכן לקבל איזה תיאור והגשמה שתרגע על בורא עולם... אבל שהוא יתברך נמצא פה?? שהוא מתעניין ב?? עד כאן!!! זה מבחינת הגוי משולל כל הגיון הכי הזוי שיכול להיות!!! על זה נאמר: **מגיד דבריו ליעקב, לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום!** את האמונה הזו רק האומה היהודית קיבלה!!! ורק היא יכולה להכיל כזו מציאות!!! זה המצע הפרטי שיש לאומה היהודית... ואף אחת מהשבעים אומות לא מעלה על דעתה אופציה שכזו... מצע שכזה... אשרי העם שככה לו...

אגב: כעת אני אגלה לך סוד: גם אנחנו מאוד מאוד מתקשים לחיות את זה וזה עיקר העבודה שלנו בעולם הזה... רק אנחנו לכל הפחות מאמינים בזה... ואומרים את זה כל היום... אבל מחכה לנו עוד הרבה הרבה עבודה עד שאנחנו נדע את זה עמוק מבפנים.. (הרבה יותר קל להאמין באלוקים... מאשר להאמין ל--אלוקים... להאמין לו שאני מעניין אותו... זה מאוד קשה... ואכמ"ל).

נמשך הלאה: לכל אומה - מפלגה יש את הקמפיין שלה... יש את מטה ההסברה שלה... כל אומה יוצאת במערך פרסומת אדיר לפרסם את המצע שלה ואת העקרונות שלה... כל אומה ממתגת את הערכים שלה... **אז זהו!!! שגם לאומה היהודית יש את מסע ההסברה שלה... וגם האומה היהודית יוצאת במערך פרסומת:**

פרסומי ניסא!!!

ובכן: מה מערך ההסברה של האומה היהודית??? באיזה טקסט האומה היהודית יוצאת לפרסם את המצע שלה???

ההלל השלם!!!

ההלל שלנו הוא הטקסט!!! הוא ההמנון!!! שבו נכתב בתמציתיות המצע של האומה היהודית!!! עם הטקסט הזה אנחנו מופיעים... בו אנחנו מבטאים את המצע של האומה היהודית... פעם בשנה אנחנו אפילו יוצאים בשמחה עם מפגן כח של כלי נצחון - ד' המינים... ומכריזים בהם: זה כוחנו! בזה נצחוננו! זו גאוותנו!!!

וכעת אנחנו מתחילים עם ההלל... עד כמה שנספיק:

הללוקה... הללו עבדי ה'!!! אנחנו קוראים לכל מתפקדי המפלגה היהודית לפתוח ולפצוח במצע שלנו... הללו את שם... שם של מי?? ה'!!! הויה!!! המצע שלנו שהבוס של העולם הוא הויה!!! פה!!! **ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה'...** ה' נמצא בכל מקום... ממזרח עד

מערב... הוא לא אי שם בשמים אלא גם בכל פינה בארץ... הלאה... **מי כה' אלוֹקֵינוּ המַגְבִּיהַי לַשִּׁבְתַּת הַמִּשְׁפִּילִי לַרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ...** המצע שלנו הוא: שאותו אלוֹקִים גדול שכולכם יודעים שהוא המַגְבִּיהַי לַשִּׁבְתַּת והוא ברא את הכל... הרי הוא הוא זה שמשפילי לראות ואכפת לו מה קורה במקומות הכי שפלים... אכפת לו מה קורה איתו... ומה עובר עלי... וכשהוא ראה שאני מושפל... הוא נכנס לנעליים שלי... ו- **מְקִימִי מַעֲפֵר דֶּל מֵאֲשַׁפּוֹת יָרִים אֲבוּיָן...** ולא רק זה... אלא כל תינוק בן יום שנולד... זה לא לפני!!! **ש-מוֹשִׁיבֵי עֶקְרַת הַבֵּית אִם הַבְּנִים שִׁמְחָה אֶף אֶחָד לֹא צָנַח לִפָּה מַעֲצָמוּ!!!** אותו בוס ישב וצר צורה בתוך צורה עד שיצא לאויר עולם תינוק קומפקטי!!! שבתוך ה-3 קילו הזה אצור 248 איברים ו-365 גידים... כמה קטן ככה גאוני!!! כמה פצפון ככה אלוֹקִי!!! הכל זה הוא!!! **הוא עֲשֵׂה הַכֹּל!!! וְשׁוּם דָּבָר הוּא לֹא מִסֵּר בִּידֵים שֶׁל אִיזָה כַח מִתַּחְתָּיו... הוּא מוֹפֵקֵד עַל הַכֹּל לִבְדּוֹ!!!**

זה המצע של האומה היהודית!!! ברור???

אחרי שהאומה היהודית עשתה חוג בית ראשוני והציעה את המצע הבסיסי שלה... כעת מגיע השלב של השאלות... עכשיו מי שיש לו שאלות מוזמן לשאול... **והשאלות מתחילות:** רגע רגע... מה... אתה רוצה להגיד לי שבורא עולם נמצא פה??? הוא מסתובב בינינו??? אבל... אבל תכלס... זה לא נראה ככה... הרי עולם כמנהגו נוהג...??? וכל אחד עושה מה שהוא רוצה??? אז בשביל זה אנחנו פה!!! הפרק השני של ההלל מוקדש לתשובה כללית על כל סוגי השאלות האלו... - **בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. הֵימָּה רָאָה וַיִּנּוֹס הִירְדֵּן יֹסֵב לְאַחֲרָיו...** אכמ"ל אבל במקטע הזה אנחנו נוגעים באחד היסודות המהותיים ביהדות שמכריזים שה' הוא האלוֹקִים!!! מה פירוש של שלושת המילים ה' הוא האלוֹקִים??? הפשט הוא: שנכון... מצד אחד בורא עולם נמצא פה ומעורב **והוּוּהוּ** בינינו... אבל מצד שני רצונו היה לברא את העולם בסדר מסוים ובהנהגה טבעית ורצונו שהעולם ככה יתנהל... רק מה??? הו"ה ברוך הוא מופיע בתוך הטבע של העולם ומשם הוא משדד אותו לפי העניין...

ובשביל להבין את זה!!! בשביל זה לפני כמה אלפי שנה היה **כִּנְס יְסוֹד** "למפלגה" היהודית **ואז!!!** אז בורא עולם הראה לנו בעיניים אחת ולתמיד את יסודות המצע של המפלגה... הוא הראה לנו בעיניים **אִךְ מִצַּד אֶחָד כָּל הַטֶּבַע שֵׁיךְ לוֹ!!!** ומאידך איך שכשהוא רוצה הוא משדד את הטבע ומשנה אותו לפי רצונו... זה הגיע לידי ביטוי באותו ים שהקב"ה הראה לנו מצד אחד איך שהוא הבוס עליו בהנהגה הטבעית!!! ומאידך איך אותו ים פתאום נס ובורח כשבניו אהוביו נכנסו לתוכו ואז הנהגת ההוּוּהוּ של הקב"ה שיידדה את הים והניסה אותו מפניהם... **בְּקִיצוֹר:** בפרק "בצאת ישראל ממצרים" אנחנו מתעכבים בלתת מענה לכל השאלות שזועקות מהעולם שכמנהגו נוהג ומתקשה לעכל את המצע של האומה היהודית... וכמובן שיש המון מה להאריך

בנושא הזה... אבל אין כאן המקום להאריך... ו... ויש עוד בעיה למה אני לא יכול יותר מיד להאריך בזה... אתה יודע למה???

כי בא נעבור לפרק הבא... שאותו אנחנו לפעמים מדלגים

לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד... למה יאמרו הגוים איה נא אלוקיהם!!!

אבא שבשמים!!! אנחנו מייצגים אותך בעולם!!! אנחנו היחידים שמייצגים את האמת הזו שאתה פה! נכון ועכשיו!!! **אבל!!!** מפני חטאינו הסתרת פניך מאיתנו ומיום ליום גברו הניסיונות באמונה והצרות ו... ו... ואנחנו עומדים בכל זאת ומכריזים שאתה פה!!! איתנו!!! וכשאומות העולם רואים את זה... הם לועגים לנו... הם אומרים: אם הקב"ה פה??? **אז איפה הוא???** למה יש כ"כ הרבה צרות??? למה יש כ"כ הרבה קשיים??? למה אנחנו לא רואים בהכרח את ההצלחה הגדולה של כל מי שקרוב אל הבורא שלכם??? אז בא נגיד שאנחנו... בינינו לבין עצמנו עוד מסתדרים עם כל השאלות האלו... אנחנו יודעים שזה בגלל עוונותינו... אבל סוף סוף יש לנו מפלגה!!! יש לנו תפקיד לפרסם אותך בעולם!!! יש לנו משימה לגלות לעין כל את המצע שלנו... את האמת האמיתית שמכריזה ואומרת: שאתה כן פה!!! שאתה הווה פה!!! ואין שום דבר חוץ ממך!!! אז אנא ממך... גם אם אנחנו מצד עצמנו לא רואים... ולא מגיע לנו... ולכן יש הסתרת פנים... אז לא לנו ה'!!! לא לנו כי לשמך תן כבוד!!!

עומדים אנחנו כעת בעיצומו של ההלל... הרי מה זה ההלל??? ההלל זה הטקסט שבו אנחנו מפרסמים אותך בכל העולם... בטקסט הזה אנחנו פורשים את משנת חיינו... את המצע של האמונה שלנו... אנא ממך ה':

לשמך תן כבוד!!! למען הפרסומי ניסא... למען כבוד שמים תגלה ותראה מלכותך עלינו... אנא ה'... כל קמפיין צריך תקציב... צריך כסף בשביל פרסומות... צריך כסף בשביל לגייס פעילים... וכל מפלגה מגייסת כסף... גם אנחנו צריכים תקציב!!! התקציב שלנו זה "מלוך על כל העולם כולו בכבודך... וידע כל פעול כי אתה פעלתו וכו'" כי כל זמן שאנחנו בכזו הסתרת פנים... ההסברה שלנו והכבוד שמים הוא בשפל המדרגה... כי כל מה שנגיד... כולם לועגים לנו ואומרים: איה אלוקיך??? אנא ממך: לשמך תן כבוד!!! למען ההלל!!! למען הפרסומי ניסא שלנו...

אבל אל דאגה!!! יהודים יקרים!!! אנחנו נמשיך במסע ההסברה!!! נתגבר על הלעג והקלס שאומות העולם מלעיגים לנו... נמשיך ונדבוק בדרכנו ועוד ננצח!!! מטה ישראל בטח בה' עזרם ומגינם הוא!!! מטה אהרן בטחו בה' עזרם ומגינם הוא! יראי ה' בטחו בה' עזרם ומגינם הוא.

הלאה... אנחנו ממשיכים... כל אומה מתהדרת בהצלחותיה... כל מפלגה מעלה על נס את האתגרים שהיא עמדה בהם... אם זה בבטחון... בכלכלה... שלום...

נו... ובמה המפלגה היהודית מתהדרת???

מה המפלגה היהודית מוסיפה לעולם??? איזה תקציבים היא יכולה להעביר...? על איזה תיק היא חולשת??? איזה נקודה ספציפית יש לאומה היהודית שמצליחה בה?

אז כן!!! אהבתי!!!

אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני

האומה היהודית חולשת על תיק אחד ויחיד:

לאומה היהודית יש את הטלפון האישי!!! של הבורא!!!

לאומה היהודית אין שרים ולא סגני שרים... אין לה אפילו נציגים בועדות השונות... שום דבר!!! אדרבה... האומה היהודית נמצאת בדרך כלל באופוזיציה של העולם... כולם נגדה... ולה אין שום תיק רשמי שנמצא בידיים שלה... אבל מה כן??? יש לה רק דבר אחד ויחיד: **טלפון אחד אישי לבוס באופן ישיר!!!** בלי בירוקרטיה... בלי ניירת... ובלי ניסוחים מקצועיים... **זה!!! זה הדבר היחיד שיש למפלגה היהודית להציע!!!** על דרך משל: אחד מנקודות המצע שמפלגת יהדות התורה מציעה זה הועדה לפניות הציבור... אין אחד שפונה ולא מתייחסים אליו... כל מי שפנה לוועדה הזו נענה... הבקשה טופלה והגיעה לחלונות הגבוהים... **נו... אז למה לא בבחירות לא כולם באו והצביעו ליהדות התורה???** כי... כי עם כל הרצון הטוב... הועדה לפניות הציבור יכולה רק לקצר בירוקרטיה... היא יכולה לייצג אותך מול הגופים השונים ולהציג את הבקשה שלך מול החלונות הגבוהים... אבל תכל'ס: המילה האחרונה נמצאת בידיים אחרות!!! ו... ושם העסק הרבה פעמים נתקע... והרי כל דבר שנתקע שם הוא הרי נתקע... כך שהועדה לפניות הציבור היא אמנם משהו מאוד חשוב... אבל הכח שלה הוא בערבון מוגבל... תלוי בדעת אחרים...

עד כאן המצע של **"מפלגת" יהדות התורה**... אבל להבדיל: **המצע של האומה היהודית בעצמה?** האומה היהודית מתהדרת בדבר אחד ויחיד **אהבתי!!! כי ישמע ה' את קולי תחנוני!!!** לאומה היהודית יש את המספר הטלפון האישי של החלון הגבוה ביותר!!! החלון היחיד האמיתי שיש!!! של המגביה ביותר!!! והמשפיל ביותר!!! באיזה שעה שתרחצה... ובאיזה שפה שתרחצה... ובאיזה גיל שתרחצה... ובאיזה רמה שתהיה... בקטע הזה- הקטע של אהבתי... פה האומה היהודית מפרטת במצע שלה את ההצלחה הגדולה ביותר שיש לה בייחס לשאר האומות...

יש לנו קשר אישי לשיבר הראשי!!! ללא בירוקרטיה ללא חכ"ם וללא שרים... **שובי נפשי למנוחייכי כי ה' גמל עלייכי!!!** נפשי נפשי... גם כשאפפוך חבלי מוות... גם כשמצרי שאול מצאוך... אל דאגה... זה רק להרים טלפון... לדבר עם אבא שבשמים... והוא עונה!!! והוא עונה בגדול!!! זה המצע של האומה היהודית!!! זה גאוותנו!!! אשריך ישראל כי כמוך עם נושע בה'!!! לפני חודשיים עמדנו עם כלי נצחון מול כל האומות... ונענענו בכל הכח... למעלה ולמטה ולארבע רוחות... מלא כל הארץ כבודו... ממלא כל פינה בישותנו... מקיף אותנו ומסוכך עלינו מכל הכיוונים... הוא מטה את אזנו לי!!! הוא מרגיש אותי... ומאוד אכפת לו ממני... ואם זה ככה: אז לא נותר לנו אלא לצאת עם ד' המינים בתור כלי ניצחון ולהכריז: נצחנו בדין!!! אה... אם יבא מישוהו וישאל: למה אתם כ"כ בטוחים שנצחתם??? מאיפה אתה יודע מה ילד יום??? אז הנה: התשובה כבר מפורשת בהלל: **אפפוני חבלי מוות - ובשם ה' אקרא - שובי נפשי למנוחייכי**. אם הייתי תלוי בחלונות הגבוהים... אז אם הייתי נתקע... הייתי צריך לחכות שהם יגמרו את השביתה... אבל היות ויש לי את הטלפון האישי של הבוס בכבודו ובעצמו בכל עת ובכל שעה... אז מה שיהיה ומה שלא יהיה... אני פשוט מרים טלפון... מספר לטאטע זיסער את כל הקשיים שלי ואחרי שסיימתי... מיד: **שובי נפשי למנוחייכי כי ה' גמל עלייכי...** העסק בטיפול. ולא סתם בטיפול... אלא בטיפול אצל מישוהו שכל המפתחות נמצאים בידו...

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

המתח היומי מידי בוקר. האם הקב"ה מרוצה מהלילה האחרון?

כל בוקר מחדש... בשלב מסוים הגיע עת פקודה... הגיע הרגע... הרגע הרגע המתוח... הרגע שבו שהנשימה נעתקה מכולם... **מה??? מה המתח???** המתח היה ברגע שהכהן הראשון נכנס להיכל בבוקר... ומעדכן האם הנר המערבי נשאר דולק או חלילה נכבה...?? האם מגיע לנו גם הבוקר לקבל את הנס הזה שהקב"ה מראה לנו ששכינה שורה בישראל או לא?? עם ישראל לא היו צריכים מידי לנחש איך השטייגן בשיבות... היה אפשר להגיע לבית המקדש בבוקר... לחכות לפתיחת השערים ואז יגידו לך מה היה הלילה... האם ישבו ולמדו... או... או לא בדיוק...

באופן כללי: בבית המקדש היה מעמד נשגב מידי יום שקוראים לו: פתיחת שערים! וסגירת שערים!

הרגע של הפתיחה והנעילה הוא היה רגע נשגב!!! רק שתבין: יש לנו ביום כיפור את תפילת נעילה... שרק להזכיר את שמה זה מעביר בנו רטט של קדושה וגעגועים... כנגד מה נתקנה תפילת נעילה?? כנגד נעילת שערי ההיכל מידי יום במקדש!!! **זאת אומרת:** את אותה תפילת נעילה שאנחנו מתפללים פעם אחת בשנה... אז במקדש אנשי מעמד היו מתפללים את אותה תפילה מידי יום בשעת נעילת השערים... כל זה **בנעילת שערים** שלקראת ערב!!! אבל כעת אנחנו עוסקים ב**פתיחת השערים שבבוקר...** שגם זה מעמד בפני עצמו... **הרי כך:** הטלה כבר מוכן לשחיטה בטבעת השניה שבמערב כנגד אור השמש שזורח עליו ממזרח... הזוכים באברים עוקדים אותו כעת כעקידת יצחק בן אברהם... הזוכה בשחיטה כבר עומד מצד אחד של הטלה עם סכין... הזוכה בקבלה כבר עומד מהעבר השני של הטלה עם המזרק... **וכולם מוכנים!!!** מוכנים בדחילו ורחימו לשחוט את קרבן התמיד!!! אבל לא!!! לא מתחילים!!! מה יש???

ממתנים לפתיחת שערי ההיכל...

כעת ברגעים אלו הכהן נכנס דרך כניסה צדדית למסדרון - תא הימני והארון שלימין ההיכל עד שהוא יגיע לפתח פנימי קטן שיש בתוך ההיכל... ואז הוא יכנס לתוך ההיכל ויפתח את ההיכל **מבפנים!!!** והוא כבר נכנס וכבר נעלם מעינינו... ובשתי דקות הקרובות אמור להישמע קול פתיחת שער ההיכל... ואז תשמע תרועת חצוצרות לפתיחת שערים!!! ואז גביני כרוז יכריז בקולו האדיר: עמדו כהנים לעבודתכם ולווים לשירתכם וישראל למעמדם... ומיד!!! נתחיל בעבודת השחיטה והזריקה... כולם כבר מוכנים... רק שיפתח שער ההיכל... וממתנים... וממתנים... וזה

עדיין לא נפתח... **ואז מתחיל להיות מתח!!! מה יש??? למה מתח??? כי לפעמים פתיחת השערים אורכת קצת זמן...** ולפעמים זה **אורך הרבה זמן...** וכשזה אורך הרבה זמן זה לא סימן כ"כ טוב... **מה יש??? הרי ככה: שתבין:** ההיכל הוא בנין ענק ו... **ו... ואטום!!!** אין חלונות ואין פתחים... חוץ מפתח ההיכל שהוא בשלב זה נעול... זאת אומרת: בלילה אמור להיות שם עלטה מוחלטת!!! חושך גמור!!! אז בשביל זה יש את המנורה הטהורה שדולקת כל הלילה!!! כל זה טוב במשך הלילה... אבל אל תשכח שבשלב זה הנרות כבר אמורות להיכבות... כי כבר הגיע הבוקר והיו מעבים את הפתילה של הנרות באופן שמיד בבוקר הם יכבו... (- זה נושא בפ"ע... בהזדמנות...) **זאת אומרת:** כהן שאמור עכשיו להיכנס שם בשביל לפתוח את הדלת מבפנים (בניגוד לשאר היום שהדלת כבר פתוחה ומגיע אור מבחוץ) הוא אמור להיתקל **בחושך גמור!!! ולגשש באפלה מוחלטת** עד שהוא יגיע לדלת... **רק מה??? בשביל זה יש נס!!! נס ששמו נר המערבי!!!** היות והקב"ה אוהב את עם ישראל... ומתאוה לעבודתם... ומחכה להם... ומשתוקק להם... אז הקב"ה כבר יושב ומחכה מתי ישמע קול פסיעותיו של בנו חביבו הכהן שיבא ויפתח את הדלת ויתחילו את עבודת התמיד... בשביל זה הקב"ה משאיר כל בוקר במיוחד את הנר המערבי דולק בנס גמור... כדי שיהיה לאותו כהן אור... על מנת שיש לו אור והוא יכול למצא את הדלת בקלות ובמהרה... ו... ובאותו רגע יוכלו לשחוט את התמיד שהקב"ה מקבל אותו ברחמים וברצון... ואכן ברגע שהכהן רק נכנס... ונשאר אור... האור הזה מציף אותו ואת כל כלל ישראל אור אוהב... אור שכולו עוטף ומחבק... אור שכל כולו נס להתנוסס!!! שבכל הווייתו מאיר ומכריז ואומר: ששכינה שורה בישראל... נס שמכריז: בני היקר... חिकיתי לך... השארתי לך אור דולר... הנה... הגעת... ברוכים הבאים...

אבל!!! תאר לעצמך... שאתמול היה ליל שישי כזה עייף... והבחורי ישיבות לא ככזה ישבו ולמדו... לא היה ממצב... היה הרבה פטפטת... ו... והיה חסר תורה בעולם... **אז התוצאות וההשלכות הם מידיות!!!** מיד בעלות השחר... הכהן שזכה בפתיחת שערים נכנס מבפנים... ו... ומה הוא רואה??? **חושך בעיניים!!! עלטה!!!** אוי... הנר המערבי כבה... הכהן מתחיל לגשש באפלה... כולו פחד ואימה... ש... שלך תדע... שאני לא אתבלבל ואכנס בטעות לקודש הקדשים... שאני לא אתקל בטעות באמה על אמה של העפר ששייך לסוטה... איפה אני... איפה הדלת... האם אני בכיוון... **נושא הכהן עיניו השמימה ואומר:** אבא שלי- ששוכן בבית זה... אנא ממך... אני במצוקה... חשוך לי!!! מה אני בסה"כ רוצה... אני בסה"כ רוצה לפתוח את הדלת... הבנים שלך כעת עומדים מבחוץ עם קרבן התמיד... מחכים בכליון עיניים מתי אפתח להם את הדלת והם יוכלו כבר להתחיל בעבודה... אבל חשוך לי... אני לא מצליח לפתוח את הדלת... אנא ה'... מה קרה היום שלא השארתי את הנר המערבי דולק להאיר לי??? **ומה הקב"ה עונה??? כן...** אתה צודק... חשוך לך... מה אעשה... גם לי היה חשוך בלילה... חיקיתי לכם אתמול בבית המדרש אבל הוא היה חשוך... אז גם אני כיביתי את האור והלכתי... אם היום בלילה תאירו לי בביהמ"ד

את הנרות המערביים שישבו וילמדו... ואז אני אשאיר את הנר המערבי דולק כשאתה מגיע לפתוח את הדלת.

ובאותה שעה!!! שם בחוץ ממתינים להם כל הזוכים בקרבן התמיד עם הטלה... ו... והם עדיין מחכים... וככל שעובר הזמן ככה ההשערה הולכת וגוברת שכנראה משהו שם לא כשורה... כל העיניים נשואות לכיוון הדלת... ו... ו... ואז אחרי כמה דקות נפתחת הדלת!!! ויוצא משם הכהן בפנים נפולות וכולם מבינים ש... ש... שהיום קבלנו נזיפה!!! היום לא קרה הנס!!! היום לא הייתה לנו את העדות ששכינה שורה בישראל!!! השמועה עשתה כנפיים... ותוך כמה שעות בכל היכלי הישיבות התחיל חיזוק מסיבי עם כל הכח להגברת קול התורה... משמר נעשה בכל הישיבות... קול התורה נשמע ברחובות... ו... ו... ושוב הגיע הבוקר... ושוב כולם במתח מה יהיו התוצאות הבוקר ואכן למחרת באותה שעה!!! שוב עומדים כולם מול שער ההיכל!!! אבל ברוך ה'... תוך דקה הדלת נפתחה והכהן יצא משם והעיניים שלו אמרו הכל... כן!!! זה בסדר!!! הנר המערבי הפעם דולק!!! אבל לא להרפות... לא ללכת עכשיו לישון... כי גם מחר יש יום... וגם מחר אנחנו נעמוד במבחן... גם מחר הנר המערבי יכול או לדלוק או לא לדלוק... עדות היא לבאי עולם ששכינה שורה בישראל...

עבודת ה' היא המקום האיש שלנו...!!!

הייתה לי פעם תקופה שהרגשתי לא טוב... הייתי חלש פיזית... הרגשתי שאני **בצרה**!!! רע לי... כואב לי... הייתי **בצרה**!!! וב"ה יצאתי **מהצרה** והכל הסתדר...

והנה אחרי כמה שנים... שוב עברה עלי תקופה קשה ברוחניות... לא היה לי כ"כ חשק ללמוד... והרגשתי לא מחובר לעבודת ה'... אבל הפעם לשם שינוי: מה הרגשתי??? הרגשתי שאני ברפיון!!! הרגשתי שאני בחולשה... הרגשתי ש... שחבל עלי... הרגשתי לא נעים... אבל מה שברור הוא שלא הרגשתי שאני בצרה!!! **לא קראתי** לזה צרה!!! כשהייתי חלש פיזית... והרגשתי לא טוב פיזית... אז הרגשתי **שאני** בצרה!!!

אבל כשזה היה ברוחניות??? לא נדבק לי השם צרה!!! קראתי לזה משבר... ריפיון... מקסימום נפילה... אבל צרה??? זה... זה לא התאים לי- השם הזה...

נו... באמת למה זה ככה???

למה כשמדובר בקשיים גשמיים אנחנו קוראים לזה צרה ואילו כשמדובר בעבודת ה' לא נדבק לנו השם צרה???

מסיבה מאד פשוטה:

אני רוצה ללכת לטיולים!!! אם חלילה יש גבס... **אז אני בצרה**... אני לא יכול לטייל... אני רוצה לאכול פיצה... ואם אסור לאכול... אז אאאאוף... מממזה בא לי... **אני בבציה**... אני חייב שיהיה לי מצב רוח... אבל אין לי... ו... ו... וזה שאין לי **אני בצרה צרורה**...

כל זה בענייני העולם הזה!!!

אבל כשמגיעים לעבודת ה'???

אני צריך ללמוד... מה אני אעשה... זה לא הולך... **מתנצל** רבש"ע... בלתי אפשרי... אני צריך לכוין בשמו"ע... אבל **צר לי** רבש"ע... הייתי רוצה אבל לא הולך...

אני צריך לשמור על המחשבות... אבל **מצטער**... אני מידי מבולבל בשביל לשלוט עליהם.

נו... איך קוראים לזה??? קוראים לזה צרה??? למה צרה??? קוראים לזה מקסימום נבצרות!!! קוראים לזה חופשת מחלה!!! קוראים לזה: "מתנצלים על האי נוחות. תיכף אשוב..." כשהגישה לעבודת ה' היא מהמקום המנוכר של "צריך"!!! אז אם נבצר ממני ולא יכולתי לעשות מה שצריך ויש לי תירוץ טוב... אז לקרא לזה צרה??? לא... זה... זה... מקסימום מתנצל... לא יכולתי...

מה הפלא שכשיש תקופה קשה ברוחניות זה מתמשך הרבה יותר מהתקופה הקשה בגשמיות...??? ולמה??? כי כשיש בעיה בגשמיות אתה מרגיש **שאתה בצרה!!!** ומה עושה יהודי **שהוא** בצרה??? צועק!!! מתפלל!!! ועושה כל מה שהוא יכול כדי לצאת מהצרה הזו... ו... ויענך ה' ביום צרה... אבל ברגע שזה מגיע לקשיים רוחניים... פה כבר אין את הנימה האישית של צרה!!! זה לא צרה שלי... אלא קשיים... משברים... נפילות... נו... נו...

אם כלל ישראל כך היו ניגשים לגזירות "להשכיחם תורתך"!!! עד עצם היום הזה היינו תחת שעבוד יוון!!!

אם כלל ישראל היו מתנצלים בנימוס ובחיוך מאולץ לפני הקב"ה ואומרים לו: צר לנו... היינו מאוד רוצים ללמוד תורה ולשמור שבת... אבל היוונים פשוט לא מאפשרים לנו... אז הסיפור הזה לעולם לא היה נגמר!!! ואנו ובני בנינו משועבדים היינו ליוונים ולעולם לא היינו מנצחים אותם!!! אז זהו שלא!!! וצר להם לישראל מאוד מפניהם ולחץ גדול!!! אצל ישראל זה לא היה חולשה... זה היה צרה!!! שים לב: על הניסים של חנוכה ושל פורים נמצאים באותו עמוד בתפילה... בדיוק כמו שבפורים הגזירה הייתה על הגופים... וכולנו מבינים שקוראים לזה צרה צרורה!!! ככה בחנוכה ההתייחסות של עם ישראל לגזירות הייתה: צרה צרורה!!! עמדת להם בעת צרתם! כשמתייחסים לקשיים בעבודת ה' כאל צרה... הישועה קרובה... בפרט כשהצרה היא בעבודת ה'...

אין מה לעשות... ככה זה הדור שלנו... זה ירידת הדורות... **מכיר את המשפטים האלו??? אם מורה בבית ספר יקח כל שני חמישי חופשת מחלה ויטען שאין מה לעשות... תבינו אותי... קשה לי... ברור לכולנו שבסוף שנה הוא יקבל תעודת פיטורין!!! ולמה??? כי הבוס לא מחפש מורים שימצאו תירוצים טובים למה להתנער מהעבודה. הבוס מחפש אנשים שמחזירים לעבודה... מסורים לה... ומעוניינים לעבוד עם כל המסירות ועם כל הלב... **אותו דבר כאן!!!** הכח של עם ישראל... הזכות שכלל ישראל קיבל שנעשו לו כאלו ניסים גדולים זה היה מהמילים:**

עמדת להם בעת צרתם!!!

כשעבודת ה' תהיה אגו אישי שלנו... תחום ההתפתחות שלנו... עד כדי שברגע שאנחנו לא יכולים ללמוד תורה זה צרה!!! צרה שלנו!!! אז זה גם יהיה הצרה של הקב"ה ויחיש במהרה להאיר לנו באור תורתו...

אני אתן לך דוגמא... הרבה אנשים מתלוננים שמאוד קשה לעבור למייל כשר... בפרט כשמדובר באנשים שמתוקף עבודתם במשרד הם באמת צריכים כל מיני אתרים של משרדי ממשלה וכדו'... וברגע שאתה מצטרף למייל כשר... פתאום זה חסום וזה חסום... ואז מתחילה הבירוקרטיה... אתה מתקשר לתמיכה הטכנית... והוא כן יודע לעזור לך... או לא יודע... ואז מתחילים הטרטורים... כן... לא... המחשב נתקע... והבוס מתעצבן... וזה מרגיז!!! זה מעצבן!!!

יום אחד נפל לי האסימון!!!

סליחה אדוני... כל חסיד ברסלב שנוסע לאומן יודע מראש שאמור להיות מניעות... ולמה??? כי... כי אני לא נוסע לחו"ל... זה לא סתם עוד נסיעה לנופש בחו"ל... אני נוסע לרבינו הקדוש... וכשנוסעים לרבינו הקדוש אז זה זכות מאוד מאוד גדולה ובגלל שזה כזה זכות... צריך להתכונן מראש שיתכן שיהיה לזה מחיר ששמו "מניעות..." שלא יהיו טעויות... אותו חסיד ברסלב בכבודו ובעצמו... הוא יודע להתפנק... הוא יודע יפה מאוד להתלונן... אם לפני חודשיים... אי שם ביוני יולי אוגוסט... אם הוא הצטרף לחבילת נופש מסודרת לבולגריה... ובדרך היו כל מיני שיבושים בטיסה... הוא התלונן... הוא כעס... מה זה צריך להיות... שילמנו... איפה השירות... סיכמנו שהטיסה היא בשעה זו וזו וכו' וכו'... ולמה??? כי... כי נכון שיש תקלה... ונכון שאנחנו מצטערים מאוד... אבל זה לא בעיה שלי... זה בעיה שלכם... אני שילמתי... אני מצפה לשירות הולם... ו... ואיפה השירות שלכם... אבל הוא בכבודו ובעצמו!!! חדשיים לאחמ"כ כשהוא נוסע לאומן... כאן הוא פתאום מבין שכעת צריך להחליף דיסק!!! וכעת צריך לקחת בחשבון שמניעות זה חלק מהעסקת חבילה... כאן הוא לא ממחר להרים קול צעקה... הוא יודע שככה זה... אותו דבר כאן!!! כשאנחנו נגישים לנושא ששמו "שירות"!!! אנחנו רגילים שנותנים לנו שירות... שמתפרסים אלינו... ובצדק!!! כי סוף סוף שוק העבודה רווי... ויש תחרות... ויש לי מבחר לאיזה קופת חולים להצטרף... האם למכבי... כללית... או מאוחדת... וממילא: לא נותר לי אלא לשלב את הידיים ולומר... בא נראה... מי שיתן לי את השירות הכי טוב... בו אני אבחר... ולכן... ברגע שמכבי לא נותנים לי את השירות הכי טוב שיש... אני מיד כועס... מתלונן... מאיים... אני אעזוב אתכם... יש לי מאוחדת ליד הבית... ורק אתמול קבלתי טלפון מכללית... ככה זה בשוק העבודה!!! ברגע שמכבי לא נותנים לי שירות... אז... אז סליחה... מה זה צריך להיות??? ואז המזכירה תצא ותתנצל... אנחנו מצטערים... פשוט יש היום עומס גדול מידי... סליחה... זה לא בעיה שלי... זה בעיה שלכם... אני רוצה שירות!!! ואני צודק!!! כי... כי תבין... לי אין בעיה... לי יש עוד אפשרויות... אני יכול ללכת היום לעבור למאוחדת... אם אתם רוצים להשאיר אותי אצלכם... בבקשה... תשכנעו אותי... תתנו לי שירות... אז זהו!!! ככה זה בשוק העבודה... כאן יש מבחר גדול... ואם אתם רוצים שאני אבחר בכם... אז בבקשה... תוכיחו את עצמכם...

אבל!!! כשמדובר במהפכה הקדושה!!! כשגדולי ישראל מגיעים ואומרים: שאבינו בשמים מצווה אותנו לפרוש מהאינטרנט הפרוץ ולעבור למייל כשר... באותו רגע צריך להחליף דיסק!!!

פה... פה פתאום זה כן הבעיה שלי!!! פה הקב"ה מגיע ומבקש: **אני רוצה שירות ממך בני היקר!!!** אני רוצה ממך שתהיה עבד שלי ותעבור למייל כשר... אה... אבל השירות שלהם לא מספיק טוב...

מה פירוש??? מי עובד אצל מי??? כשהחסימה שלהם מגבילה אותך... בדיוק כמו שזה הבעיה שלהם זה הבעיה שלך!!! הרבה לפני שהם מחוייבים אליך... אתה מחוייב לרבש"ע... וממילא כאן צריך להחליף דיסק... כאן כשיש בעיות... זה לא המקום להתלונן... זה המקום להבין שיש לי פה עסק עם נושאי קדושה... וממילא המניעות מצויות בו...

מהי תרבות יוון שחדרה לתוך בית המדרש שלנו...???

בחנוכה אנחנו מדברים הרבה בגנות תרבות יוון... אבל תכל'ס: איפה תרבות יוון מגיעה לידי ביטוי בתוך חיי הישיבה??? תבין: אחרי הכל תרבות יוון זה משהו מגיע בעיקר לידי ביטוי בספורט... כדורגל... פיתוח הגוף... אולי בפילוסופיה... ספרים החיצוניים... ובקיצור: אחרי הכל כל הדברים האלו הם עדיין מושגים שנמצאים מחוץ לכתלי הישיבה... אבל בתוך כתלי הישיבה!!! איפה תרבות יוון פוגשת אותנו??? כשאנחנו מדליקים את נרות החנוכה בישיבה. ואנחנו רוצים להאיר את החשיכה... תן לי לפחות דוגמא אחת של חשכת יוון שנמצאת בתוך הישיבה... שאותה אנחנו צריכים לגרש באור של חנוכה???

אז תקשיב טוב טוב:

אם יש תרבות יוון שנכנסה לתוך הבית מדרש שלנו זה...

זו הסגידה לבעלי כשרונות!!!

ישנה מילה שבחורים נוהגים להשתמש בה המון... תנחש מהי המילה??? כשרון!!! בלע"ז- כישר'ן... אתה מדבר עם בחור... כל מילה שניה זה כישר'ן... הוא רוצה לשבח בחור בשידוכים??? מה הוא אומר??? איזה כישר'ן... הוא סובל מקנאה ותחרות מול בחור אחר... מה הבעיה??? הוא בעל כישר'ן יותר ממני... ואם רוצים לחזק בחורים... אז כמובן שכל הנושא נסוב סביב הגדילים שבהתחלה הם לא היו בעלי כישריניית. ואח"כ הם נהיו כישר'ן... כישר'ן וכישר'ן וכישר'ן... וכל החיים כישר'ן... ובר"ה דנים את האדם... על מה??? על כישר'ן!!! ואודה ולא אבוש... גם אני בתור בחור הייתי עמוק עמוק בתוך הסרט הזה שקוראים לו כישר'ן... כל הזמן הייתי עסוק האם אני בעל כישר'ן... וכמה... את כל ההצלחה שלי מדדתי לפי רמת הכישר'ן שיש לי או אין לי... אבל היום. במבט לאחור אני מסתכל על הכישר'ן המדובר ואני פתאום מגלה. ששום דבר!!! אין מה לעשות עם כישר'ן!!! עדיין לא ראיתי בן אדם שקנה משהו במכולת עם כישר'ן... לא ראיתי אברך שעשה חיל בלימוד יותר מכולם בזכות הכישר'ן... לא ראיתי אף בן אדם שנהיה מאושר יותר בחיים בזכות הכישר'ן... והכי הכי לא ראיתי עובד ה' שעשה יותר נחת רוח לאביו שבשמים עם כשר'ן... שום דבר: כלום!!! הסגידה העיוורת לכשרונות זה סוג של... סוג של תרבות יוון שנמצאת עמוק בתוך הבית מדרש שלנו... ואתה בטח שואל מה הקשר בין כישרון ל-יוון...??? אז ככה: הרי מה כל הרעיון של תרבות יוון??? תהיה גיבור!!! בשביל מה??? מה יצא לי מזה??? התשובה היא: עצם הגבורה!!! עצם זה שאתה גיבור!!! זה המטרה לשלעצמה! זה כל המהלך של יוון... הכח והמוצלחות כאליל לכשלעצמו!!! שים לב: היוונים פיתחו את הגוף לא בשביל שיהיה להם צבא יותר חזק שיוכל לכבוש יותר מדינות... לא! עצם הגבורה! תהיה גיבור!!! תסתובב עם שרירים והעיקר שתדע שאתה גיבור!!! נו... ו... הלאה... אני גיבור... נו... ו...

מה עכשיו?? מה אתה רוצה שאני אעשה עם זה??? **שום דבר!!! תשכב במיטה ותדע שאתה גיבור!!!** הסמל של תרבות יוון זה **משחק...** כל הרעיון שלה זה המשחק שבדבר... זה התיאוריה שבדבר... הכל נשאר בגדר לומד'ס... כדור רגל... נו... ניצחת... נו... ו...?? מה הלאה??? מה אני עושה עם זה??? **לא!!! שום דבר...** עצם זה שאתה שחקן!!! זה העניין... אותו אלוף העולם מסתובב ברחוב משועמם עד אימה... לא יודע איך להעביר את החיים... העיקר שהוא גיבור... העיקר שיש לו במגירה איזה מדליה שהוא נקרא גיבור.

זה בדיוק הרעיון של הסגידה לכשרון!!!

הבחור הזה... אל תשאל... הוא **בעל כשרון!!!** נו... ו... הלאה: מה יצא לו מזה??? מה יש לו מזה??? הוא יותר יהודי??? הוא יותר ירא שמים??? הוא יותר עבדא דקודשא בריך הוא??? לא... אבל הוא יודע ללמוד!!! הוא יודע ללמוד יותר טוב... כן... נו... ו... הוא באמת לומד יותר טוב??? הוי... באמת... מה זה משנה מה קורה בפועל... עצם זה שהוא יודע ללמוד... זה העניין... **היא היא!!! זו שלוחה ישירה של תרבות יוון!!!** בשביל להיות תלמיד חכם נזר הבריאה צריך מ"ח קנייני תורה... שאם תשים לב אף אחד מהם זה לא כשרון!!! בשביל להיות האדם השלם בבריאה צריך דבר ראשון להיות ירא שמים... בשביל להיות קדוש וטהור... צריך להכניע את המדות... אוהב את הבריות אוהב את התוכחות אינו מגיס לבו בתלמודו אוהב את המישרים וכו' וכו'... ורק מי שמשקיע ועובד על עצמו והולך במסילה שהיתווה לנו רבי פנחס בן יאיר תורה מביאה לידי זהירות וכו' וכו' עליו נאמר אשרי מי שגדל בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו... **אבל בעל כשרון??? הכישרוני הוא מלך ליום אחד!!!** בתקופה הקצרה של חיי הישיבה... שם סוגדים לו... שם בטוחים שהכל מתחיל ונגמר בכישרון... שם ורק שם מפרגנים עליו ועושים ממנו הרבה יותר ממה שהוא... אבל כשזה מגיע לחיים... ע"פ רוב הכשרוניים נעלמים... ממש בטלים ברוב... אולי רוב כשרון... (כמובן בבחירתם... ברור שבעל כשרון שרק ירצה יצליח ובגדול... רק שירצה...) ואתה יודע מה... עזוב כעת את עבודת ה'... אפילו בשביל להסתדר בחיים... בשביל זה צריך להיות בן אדם... כן כשרוני לא כשרוני בחיים זה לא תופס בכלל... זה לא מעניין אף אחד... כשרון זה צ'ק שאף אחד לא מכיר בו בתנאי השטח של החיים...

אגב: אם קראת עד פה... אז אני אגיד לך בשקט בשקט: שאליבא דאמת כשרון זה דבר מאוד חשוב ונצרך בחיים!!! אבל הניסיון הוכיח שאין שום קשר בין כשרון אמיתי למה שהבחורי ישיבות קוראים כשרון... אני אומר לך את זה מהיכרות קרובה עם בחורים... ועם הרבה ניסיון מזוית ראייה שלי בתור בחור... כשבחורים אומרים כשרון הם מתכוונים לסוג מאוד מאוד מסוים של כשרון... סוג של הבנה אולי טיפה מהירה יותר מכולם... סגנון מאוד מאוד מסוים של הברקות/עקיצות/שנוניות/תגובות מהירות... או יותר נכון סוג של "איפכא מסתברא" כזה... אם

הייתי ציני הייתי אומר שאצל בחורים כשרוני זה אחד כזה שמצליח להגיד חב'רה שהוא עצמו לא הצליח להבין מה הוא אמר... ותאמין לי: את זה גם אני יודע לעשות...

צחוק צחוק... אבל בסופו של דבר על זה!!! על זה אנשים משלמים דירה בירושלים!!! על זה אנשים בני חמישים פלוס נכנסים לחובות ומשחקים עם הלב שלהם... בשביל הכישרון המטופש שהדור של הצעירים המציא אותו... וחבל... **זה תרבות יוון!!!** זה ממש התסמין של יוון!!!

לסגוד לכשרון אפילו כשהוא לא ממוצה לשום תועלת!!!

להתפעל מכישרון שאמנם יכול להבקיע גול בשער... אבל לא יכול לקדם את הבעלים שלו צעד משמעותי אחד בחיים יותר.

למה המאמר הזה נכתב??? לאן הוא חותר???

כי זה אחד הקונפליקטים המביכים ביותר אצל בחורי ישיבה!!! בחור ישיבה מטבע הדברים מתרגל ומתחנך שלימוד התורה זה הדבר החשוב ביותר בעולם!!! זה השפיץ של הפירמידה שאליה צריך לשאוף!!! זה כותל המזרח!!! ולשם כל העיניים נשואות... כן!!! יופי!!! כך צריך להיות!!! עד כאן הכל בסדר!!! **והנה!!! מגיע משהו ש... ש... ש... שיש לו את זה!!!** יש לו את כל הנתונים ש... שאנחנו מכירים בתורה... הוא למדן גדול... הוא ממש עילוי... כל שאלה שיש בלימוד הוא הכתובת האידיאלית... והוא בהחלט עונה על הקריטריון ששואלים אותו בכל מקום ועונה... וברגע שזה כך הוא בהחלט נצרב אצלנו בראש כסמל ודוגמא וכמודל לחיקוי... **אבל דא עקא!!!** מה נעשה **שלא תמיד!!!** לא תמיד היראת שמים והמידות שלו עולות באותו קנה מידה עם התורה שלו... הוא אמנם כותל המזרח בלימוד ובהבנה ובלומד'ס... אבל בהרבה תחומים אחרים בעבודת ה'??? פה... פה הוא רחוק מלשמש כסמל ודוגמא... ביראת שמים או במידות יש לו כמה חורים ש... שלא תמיד הוא מצליח להחביא אותם מתחת החליפה. ו... ולפעמים זה צף מעל השולחן ו... וכשזה צף... זה לא סתם צף... **אלא זה צף במרכז כותל המזרח!!!** (אגב: חשוב להדגיש שלא בהכרח מדובר באישיות מאוד שלילית... רוב המקרים מדובר ביהודי טוב כמו כולנו... אבל מכאן ועד לשמש כסמל ודוגמא בשאר תחומי עבודת ה' הדרך שלו עדיין רחוקה) וזה בעיה!!! בעיה גדולה!!! בחור עומד לו מול אדם שהוא תלמיד חכם והוא אמור להיות מודל לחיקוי... אבל מה נעשה שהיראת שמים שלו לא מספקת... הדקדוק הלכה שלו הוא לא כ"כ מודל לחיקוי... **וכאן מתחיל הבלבול הגדול!!!**

וזה מאוד מבלבל!!!

וזה אחד הבלבולים שרבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה... כי ברגע שאותו תלמיד חכם משמש לי כסמל ודוגמא ואני רואה אותו מתפלל שחרית עשרים דקות... אז לך תסביר לי... שנכון שבלמוד הוא מממשהו... אבל בתפילה??? יש לו כתם שחור!!! לך תסביר לי שבנושא

של תפילה צריך לעשות עליו איקס ולדעת שהוא יותר חלש אפילו ממני בעצמי... לך תסביר את זה לבחור צעיר... לך תלמד בחור צעיר את "שיטת החילוקים..." בעיה... בעיה קשה... קודם שהמבוגרים ידעו לעשות את ההפרדה הזו... אח"כ נצפה מהצעירים שגם הם יבינו את זה... ובישיבות התופעה הזו מאוד מצויה בעיקר בייחס לבעלי כשרון!!! כי כפי שסיכמנו... בישיבה מי שהוא בעל כשרון הוא ממש בגדר הפרה הקדושה... על פיו ישק כל דבר... וכשזה מגיע ליראת שמים זה לא תמיד הולך ביחד... ואז אתה פוגש בחור צעיר ירא שמים שע"פ הבעת פניו ניכר שלא מתאים לו לעשות כך וכך וכך... ואתה שואל אותו: למה אתה עושה כך? ואתה קצת חופר... קצת נובר לו בנשמתו... ואז יוצא המרצע מהשק והוא מספר לך ש... כן... הבחור המהולל בפה עמו... הבעל כשרון האדיר שכולם שואלים אותו בלימוד... אני בעיניים שלי ראיתי אותו מסתובב עם פלאפון לא כשר... אז אם ה"ארזים" הבינו שאין שום בעיה בפלאפון לא כשר... מה יגידו "איזובי הקיר"... אז זהו!!! שכאן המקום להאיר את חשכת יוון... ולנפץ את הבלון... **בן עליה יקר:**

בחור בעל כשרון זה אולי פרעה!!! אבל חנוט!!!

כמו שפרעה החנוט לו אי שם בפרמידות של מצרים... הוא אמנם פרעה... אבל נכון לאלפיים שנה האחרונות הוא לא הזיז אצבע... ככה אותו בעל כשרון שאתה כ"כ סוגד לו... הכישרון שלו הוא תמונת נוף במרכז החדר!!! אם לא יצא לו מהכשרון הזה שום התקדמות ברמה הרוחנית שלו... אז הוא בעל כשרון... אבל כשרון חנוט... כישרון שכולו תפאורה... אין לו מזה כלום!!! ולא יצא לו מזה כלום!!! ואתה מוזמן להיפגש איתו בעוד כמה שנים כששניכם תהיו נשואים... ונראה מה יהיו כשרונותיו (אני לא חושש שבעלי הכשרון נעלבים מדברי... אני סומך על הבטחון העצמי שלהם... שאם זה לא קשור אליהם... הם מבינים את זה לבד ואני לא צריך להבהיר זאת).

ישנו פסוק שכולם שרים אותו בשמחת תורה... ומפזזים ומכרכרים בו... הפסוק: **כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים!!!** אף פעם לא הבנתי מה צריך לחשוב כשאני שר את זה... **תבין:** אנחנו נמצא פה בשמחת תורה... אני כבר רוקד... אני כבר עוצם עיניים בדבקות... ושר בכל הכח: כככי מציון תצא תורה... אבל תכל'ס: מה לחשוב??? מה פה הדבקות הגדולה??? מה כ"כ מרגש במילים האלו??? מה אמרתי פה??? שמציון תצא תורה... ולא... ולא מחיפה??? דבר ה' מירושלים... ו... ולא??? לא מאשדוד???

ההסבר בזה הוא כך:

על פניו!!! ביהדות ישנם שתי מחלקות שונות!!! שני משרדים שונים!!! **תורה --- ו---** **עבודה!!!** זה שני תחומים שונים... שתי היררכיות שלא קשורות אחת לשניה... תורה שייכת לתלמידי חכמים... ועבודה שייכת לכהנים ולעזיבדים ולצדיקים... תורה מקומה בבית מדרש... ועבודה מקומה בבית המקדש או לחילופין בבית הכנסת... וממילא!!! מטבע הדברים: איך שזה

נראה על פניו: תורה שייכת לסוג אחד של אנשים... ועבודה שייכת לסוג אחר של אנשים... **לא ככה??? בינינו**... אתה הולך ברחוב... ואתה מסמן... אתה רואה אותו??? הוא תלמיד חכם... אבל השני? זה צדיק... זאת אומרת: בראש שלנו תורה ועבודה זה שני תחומים שונים לגמרי שלא קשורים ולא נפגשים!!!

בשביל זה!!! בדיוק בשביל זה יש לנו את שמחת תורה... שאז אנחנו מגיעים לבית הכנסת!!! לבית של הצדיקים... לבית של אותם אלו שמתפללים ברצינות ומתנדנדים ועויבים כאלו... אנחנו ניגשים קדימה... לארון הקודש... הארון של התפילות... **ואז!!! אנחנו לפתע פותחים את ארון הקודש!!!** ואת מי אנחנו מוציאים משם??? ?

את התורה!!! הופה!!! תגלית מרעישת נתגלתה ברגע זה!!! התורה והעבודה **קשורים איכשהו אחד לשני!!!** ואז אנחנו פוצחים בריקוד מלא משמעות: **כי מציון תצא תורה!!!** מאיפה יוצאת התורה??? **מציון!!! מבית המקדש!!!** איפה יושבים לשכת הגזית... מאיפה יצאה מסכת ב"ק ב"מ ב"ב??? **מבית המקדש!!!** מהעזרה!!! מתוך תוך עבודת ה'!!! ללמדך: שתורה ועבודת ה' זה משהו שמגיע מאותו מקום!!! ששייך לאותו מקום!!! אי אפשר להפריד ביניהם... אם אתה לא מחובר לעבודת ה'... אם מקומך נפקד מהקודש וקדשיו... אוטומטית אין לך זכות להתקרב לבית המדרש... ולמה??? כי... כי... כי כפי שסכמנו - כי מציון תצא התורה ודבר ה' יוצא מירושלים...

זה הריקוד שלנו בשמחת תורה... ואת זה אנחנו משתדלים עד כמה שאפשר להחדיר ולהכניס לנו בראש... **מה זה תורה??? רק תורה שמגיעה מציון!!!** תורה אמיתית זה רק תורה שמגיעה ממקום של עבודת ה'... תורה של בעל כשר'... תורה שמתחילה ומסתיימת ב... תשמע... איזה בעל כשר'... תורה של בעל כשרון שהכשרון היחודי שבו פועל רק בתחום של התורה ולא פועל בו שום פעולה ייחודית **גם!!! גם לעבודת ה'???** אזי אין בו שום יתרון וייחודיות בתורה... אני לא מזלזל בכשרון שלו... הוא מוזמן ללכת ולהתחרות בכל הזמרים והציירים הכשרוניים. אבל לא כאן!!! כאן אין מקום לשבח ולרומם אדם שתורתו לא מגיעה מציון!!! עבודתנו בחג החנוכה לשרש ולעקר ממחשבתנו כל סולם ערכים מוטעה שלא מגיע מפך השמן הטהור... ומיראת שמים הטהורה... בהצלחה...

ואם כבר פתחנו את הנושא הזה... אז מעניין לעניין באותו עניין... עוד נקודה: אני רוצה לעורר את תשומת לבך... להטעיה חזותית הרבה יותר גדולה!!! והרבה יותר מטעה!!! הרי כך: ישנם בחורים כאלו שיש להם משהו מוצק בהופעה!!! הם משדרים משהו כזה... שאני לא יודע איך לקרא לזה... או שזה סמכותיות... או רצינות... או בגרות... תבחר איזה הגדרה שאתה רוצה... בקיצור: סוג של בן אדם ש... ש... שכל הופעתו משדרת: **זה בסיידר!!! אני בן אדם רציני!!! ואני יודע מה שאני עושה!!!**

וההופעה הזו מאוד מאוד משכנעת אותנו!!!

והאבסורד הגדול הוא: שגם הפקחים הגדולים שלא מסתנוורים מהזקן והפאות... גם בעלי הטביעות העין שההופעה החיצונית של הזונגאלאך לא מצליחה לרמאות אותם... אבל ההופעה הזו...??? היא מצליחה לסנוור את כולנו!!! **איפה נפל לי האסימון הזה??? אז ככה:** בכל ישיבה יש את הבחורים האלו שנקראים הבחורים הטובים!!! זה השם הבלתי רשמי שלהם... כולם יודעים שהם בחורים טובים... ו... ופעם אחת ישבתי לעצמי בישיבה והעברתי את כל ה"רשימה" של הבחורים הטובים לעיני רוחי... (פעם עוד חשבתי שאהיה שדכן...) העברתי אותם בראש אחד אחד כבני מרון... כן... שלוימי... נכון... הוא באמת בחור טוב... הוא קם בבוקר... יושב ולומד... משקיע... רציני... בהחלט בחור רציני... ו... ומוטי...? מוטי גם... בהחלט בחור טוב... איזה נשמה טהורה... איזה לב זהב יש לו... נו... הלאה... עברתי לבחור הטוב הבא... קובי... כן... בטח... קובי זה אחד הבחורים הטובים... ואז התחלתי לחשוב כן... איזה שבחים אני הולך להגיד עליו בשידוכים... **ו... ופתאום נתקעתי!!!** פתאום התחלתי לחשוב... רגע רגע רגע... למה החלטתי שהוא בחור טוב??? **במה??? במה זה מתבטא שהוא בחור טוב??? תגיד... תגיד משהו...** אחד שתיים שלוש... מה??? אבל... אבל... אבל הוא בחור טוב!!! התעקשתי ואמרתי לעצמי: ברור לי שהוא בחור טוב!!! רגע... אבל תכל'ס... מה אני יכול להגיד עליו??? הוא מגיע לתפילה בישיבה??? לא!!! הוא מתמיד... יושב ולומד בבית מדרש??? גם לא במיוחד!!! אולי יש לו יראת שמים מיוחדת? גם ממש לא!!! אולי יש לו מידות נאצלות??? גם לא משהו מיוחד!!! רגע... אז למה עדיין כ"כ ברור לי שהוא בחור טוב??? למה במושכל ראשון היה ברור לי שהוא מהחמשיה הפותחת של הבחורים הטובים ביותר בישיבה??? למה כשאני מנסה להעביר לנגד עיני בחור טוב... למה תמיד הוא צף לי מול העיניים??? ואז!!! אחרי הרבה הרבה זמן פתאום קלטתי **שזה ההופעה!!!**

הייתה לו הופעה ברורה!!! החלטית!!! בוגרת!!! רצינית!!! שמשדרת: אני בן אדם רציני!!! אני יודע מה שאני עושה **ו... והעסק בשליטה!!!** (אגב: חשוב להדגיש: שלא תמיד זה משחק... יתכן שהוא באמת יודע מה שהוא רוצה מעצמו... רק השאלה מה הוא באמת רוצה... ואני לא מתכוין בציניות...) וההופעה הזו מצליחה לרמאות גם את האנשים הכי חשדנים... גם את האנשים שבחיים לא יתרשמו ממראה חיצוני... ו... ואז באמת פתאום נזכרתי בכל מיני סיטואציות שראיתי אותו עושה דברים שממש לא יעשו. פעם אפילו תפסתי אותו עם מכשיר לא מי יודע מה... ו... ומשום מה... לא ראיתי את זה... ההופעה היצוקה והמשכנעת שלו הצליחה לעזור לי את העיניים... לסתום לי את העיניים... ולחשוב שהוא אחד הבחורים הכי טובים בישיבה בו בזמן שאם הייתי רק מסתכל בעיניים מפוקחות... ולא שפוטות... הייתי רואה שאין בו שום דבר מיוחד... ומאז אני עוקב אחרי התופעה... ואני בההלהלם כל פעם מחדש מההטעיה הזו...

וההבעיה הגדולה שבהרבה מהמקרים לבחורים האלו יש השפעה מאוד מאוד גדולה והכריעה על הלך הרוח בישיבה... מאוד מתחשבים בדעה שלהם!!! שכמובן חלק מהעסקת חבילה... שהיא נראית מאוד משוכנעת וברורה...

אז זהו!!! מהיום תדע... אם עד היום כולם ידעו להגיד לך שהרבה פעמים זקן ופאות זה תחפושת... אז מהיום תדע... שזה עוד התחפושת הקטנה... דווקא מהתחפושת הזו אני לא מי יודע מתרגש... כי את זה כבר כולם מבינים... כולם כבר יודעים להגיד שזקן ופאות זה נטו שערות... אולי ארוכות... אבל בסה"כ שערות (כמובן למי שאצלו זה לא דיקנא קדישא)!!! אבל ההופעה התמירה האצילית והסמכותית של אותו בחור שמשדר שהוא יודע מה שהוא רוצה... זה כבר דבר שמצליח להטעות לא רק בחורים צעירים תמימים אלא גם צוות רוחני שלם...

ואחד האבסורדים הגדולים ביותר בנושא הזה:

שזה כנגד זה עשה האלוקים... כמו שיש כאלו שיש להם איזה משהו סמכותי בהופעה שמשדר: כאילו אני יודע מה שאני עושה... **ככה ישנם כאלו שבדיוק ההיפך...** מדובר באגוטא נשמות... אתה יכול לראות בחור רציני באמת שיושב ולומד והכל טוב... אבל לא יודע למה... משום מה ההופעה החיצונית שלו משדרת משהו לא מספיק יציב... לא מספיק רציני... וכשנתפוס את שניהם יוצאים בערב מהישיבה... לכולם יהיה ברור... שהבחור עם ההופעה הסמכותית בודאי נסע בשביל לתקן את העולם... ואילו הבחור השני?? ? יתכן שנחשוד בו ש... הנה... יצא המרצע מן השק... ולך תדע איפה הוא מסתובב ואליבא דאמת!!! שורה תחתונה!!! במבט לאחור... אתה פתאום מגלה ש"יציב בארעא וגירא בשמי שמיא..." הכל התחיל ונגמר בחזות החיצונית...

נו... תכל'ס: מה?? מה אתה רוצה שאני אעשה???

התשובה היא: תרבות יוון השקיעה בחיצוניות!!! והעבודה שלנו **להסתכל על פנימיות!!!** נטו פנימיות...

כשאתה רוצה לתהות על קנקנו על בחור... האם להתחבר איתו או לא... או בשידוכים וכו'... תסתכל על תכנים!!! נטו תכנים!!! אל תתרגש מחיצוניות!!! אל תתרגש ממשפטים כלליים כאלו שמתלהבים בלי לפרט... דרוש פרטים... תבע פנימיות... זו מלחמתנו בהתיוונות שבתוכנו!!!

זהו!!! כאן נגמר המאמר!!!

אבל!!!

תרשה לי להוסיף פה נימה אישית... הוספה שמאוד מאוד חשוב לי לכתוב אותה... שביני לבין עצמי לא הייתי מסוגל לכתוב מאמר זה רק אחרי שהבטחתי לעצמי שאני אוסיף את ההוספה הזו שכעת אני הולך להוסיף... הרי כך:

בתור כותב המאמר הזה - שקראת עכשיו... חשוב לי שתדע... שלא כיף לי לכתוב את המאמר הזה!!! אפשר לומר שאפילו קשה!!! קשה היה לי לכתוב את זה... ואם אתה רוצה עוד יותר... המאמר הזה כבר נכתב לפני הרבה זמן... וכל הזמן דחיתי אותו... (חלקו אמנם התפרסם בשנה שעברה בגיליון זה...) והתחמקתי די הרבה זמן מלפרסם אותו כמות שהוא. ולמה??? כי אם תשים לב לנימה!!! לנימה של המאמר הזה... המאמר הזה מדבר בנימה של נגד!!! בנימה תוקפנית!!! נימה שלילית!!! במאמר הזה אני כביכול מציג לפניך אדם שאתה אמור להעריך אותו... ואז אני מגיע ומצליח לשכנע אותך שהוא לא!!! הוא לא אדם טוב!!! אני לוקח אדם חיובי ומצליח להוכיח לך שהוא אדם שלילי... אז זהו!!! שבאופן טבעי אתה אמור לצאת מהמאמר הזה עם תחושה לא נעימה... עם טעם מר בפה... עם הרגשה לא נוחה... ככה זה צריך להיות!!! ככה אתה אמור להרגיש וככה צריך להרגיש לאחר קריאת המאמר הזה... וזה לא סתירה... גם אם דברתי דברים נכונים... וגם אם חשוב להגיד את זה... וחובת השעה לדעת להיזהר מחברים רעים... ולכן זה גם נכתב באמת... אבל זה לא סתירה שדברתי באופן שלילי!!! וכשאני מדבר דברים שליליים זה אמור לגרום לנפש העדינה להרגיש תחושה לא נחמדה!!!

אני רוצה לחדד את הדברים: כשמדובר בדברים שליליים לגמרי... כמו אינטרנט... או כמו כל מיני רשעים גמורים שמציקים לשכינה... נו... לדבר נגדם זה בסיידר גמור... זה לא אמור לגרום להרגשה לא טובה... (כי דרך הטוב לבחור ברע... המאסיה ברע לא אמורה להכעיס לנפש הטובה והעדינה...) אבל כשמדובר באיזה נקודה השקפתית דקה!!! כשמדברים על אדם משלנו... שמעורב בינינו... ופתאום אני מגיע ואני מדבר בגנותו ומסביר לך שהוא שלילי... הרגש הטבעי והעדין של הנפש אמור להסתייג... אמור להירתע... הרגש היהודי החיובי אמור לצאת עם שפתיים מלוחות מכזה מאמר...

אז המאמר הזה נכתב!!! כי בסופו של דבר כתוב בו דברים נכונים... שיתכן וחשוב שהם יכתבו... אבל!!!

אנא קורא יקר... תיקח מהמאמר הזה רק את התוכן שנכתב... ולא!!! ולא את הנימה... אל תקח את המנגינה הרעה שבו... אל תתחיל לשבת לי עכשיו ולחפש את החיסרון שבכשרוניים... ואת הנקודה השלילית שבבחורים שנראים אצילי נפש... ולהוכיח שהם לא טובים...

חלילה!!! חלילה חלילה!!! אל תעשה לי את זה!!!

אדרבה... בזאת תבחן אם הנפש שלך עדינה... אם תצא מהמאמר הזה עם תחושה מסוייגת ש... שלא נכון... הוא לא צודק... אולי הוא מגזים... למה??? למה ככה הוא כותב?

ככה!!! ככה צריך לצאת מסוג מסרים שכאלו!!!

ישנם כאלו שהתענוג הגדול ביותר שלהם זה לדבר נגד... כל מסר שהם רוצים להגיד בעד משהו... הצורה איך הם מעבירים את זה... זה באמצעות נגד... ולא נעים לי להודות... בראשית דרכו של גיליון זה... זה היה הסגנון שלי... ככה אני הייתי כותב... אם רציתי לדבר על החשיבות של בית של תורה... הייתי מגיע מזווית של התקפה על כל אלה שלא לומדים בכללים... ואת כל אלו שעובדים... איכס!!! גועל נפש!!! אני לא מסוגל היום להסתכל על המאמרים האלו... זה לא יהודי... זה לא מתאים לנפש יהודית עדינה... זה רוע... ושיהיה ברור: לא סתם ככה כתבתי!!! לא סתם זו הייתה הגישה הטבעית שלי!!! כי בתור בחור... היו כאלו שהכניסו בראש איזה מין פוזה כזו... לדבר השקפפה... ומה זה היה נקרא השקפפה בעיניים שלי בתור בחור שלא מבין מהחיים שלו??? זה להתנפל על איזה מישהו... ולהתחיל לעשות לו וידוא הריגה... ולהוכיח עד כמה הוא טועה ועד כמה שהדרך שלו פסולה... ו... וכמובן... שהמסקנה המתבקשת היא עד כמה אני צודק... ולא טועה את הטעות האיומה שלו... זה לא נקרא השקפה!!! זה נקרא מידות

רעות!!! נטו מידות רעות!!! זה המתכבד בקלון חבירו הקלאסי!!! אז אולי כאן זה ההזדמנות... אולי פה ההזדמנות לעשות וידוי אישי ולבקש מכל מי שקרא את אותם מאמרים של גיליון אז נדברו לפני שש שנים פלוס... שישכח את הנימה!!! כי אני עכ"פ חזרתי בתשובה... אני מודה ומתוודה שזה לא צורה!!! זה לא גישה!!! אם אתה רוצה לדבר השקפה... ואם כבר הגעת למסקנה שאתה מבין מהחיים שלך... גם אז צריך לגשת מזווית חיובית!!! אולי בסוף... בסוף להכניס כמה מילים מה קורה למי שלא חושב ככה... אפשר גם להגיע מזווית נורא מפחידה ולהגיד כמה איום ונורא לחשוב אחרת... אבל להתנפל על איזה אישיות ולדבר נגדה...??? אם אתה עושה ככה תבדוק טוב טוב אם לא מסתתר פה איזה בעל גאווה גדול גדול בשילוב עצלן כרוני שבמקום לעבוד על עצמו... הוא מעדיף לדבר בגנות כולם וככה לאשר את הדרך שלו... אל תספר לי סיפורים... אני מכיר את האופי הזה מידי טוב!!! אני הייתי כזה!!! בדיוק כזה!!! ואני חוזר בתשובה... אז אמנם למרבה האבסורד... את המסר הזה ואת הוידוי האישי הזה בחרתי לכתוב דווקא במאמר כזה שלשם שינוי... דווקא הנימה שבו היא כן תוקפנית!!! היא כן שלילית... אבל במחשבה שניה טוב שככה... משמים זה ככה... כדי שלא תבין לא נכון!!! כי לפעמים כן צריך לדבר נגד... וצריך לדעת מה לא טוב... כלשונו הזהב של התומר דבורה... שבמשך השבוע צריך לפעמים לאחוז בגבורות הממותקות... ואי אפשר כל הזמן להשאר בי"ג מידות של רחמים שרק מרחמים ורק מליצים טוב על כולם... אז יש מידת הגבורה וצריך לפעמים

להשתמש בה!!! אבל זה לא סתירה שהתחושה צריכה להיות מרידית... התחושה של הכותב והקורא צריכה להיות לא נעימה... לא נחמדה. מקווה שלא קראת מאמר זה מול נרות החנוכה... מקווה שלא תפסתי אותך באמצע אכילת סופגניה מתוקה... כי... כי מסתמא מררתי לך אותך... סליחה...

ובינינו לבין עצמנו... המסר האחרון שנכתב בשולי מאמר זה... נראה לי שהוא יותר חשוב ממה שנכתב לפני כן...

וצדיק בנאמנותו יחיה...

לאחי יוסף היה הרבה הרבה סימני שאלה... היו שם מידי הרבה סיפורים מוזרים... מידי הרבה תרחישים מתמיהים... מרגע שהם הגיעו למצרים ועד שהם יצאו היו שורה ארוכה של תופעות ש... ש... שלא ברור מה פה הסיפור... **דבר ראשון:** מה בכלל אותו איש אדוני הארץ רוצה דווקא מהחיים שלנו? ?? מה הוא נטפל דווקא אלינו? ?? במה אנחנו שונים מכל המיליונים ואולי אפילו מיליארדים שבאו לשבור לחם במצרים...?? ובכלל... סליחה על הביטוי: מה פשר החפרנות הזו??? מה הוא מתערב בנושאים המשפחתיים שלנו? ?? מה זה עניינו כמה אחים אנחנו בבית? ?? נו... ואם אחד איננו... לכן מה??? לכן אנחנו מרגלים??? נו... ואם אותו אחד לא איננו... אז אנחנו כבר לא מרגלים??? מה... מה ענין שמיטה אצל הר סיני...? מה הוא בדיוק רוצה מהחיים שלנו? ?? **ומה שבכלל לא ברור:** מה פשר הדאגה הכנה הזו לאבינו יעקב? מאיפה הוא רכש את הסנטימנטים האישיים כלפיו? ??

נו... טוב... סוף סוף אנחנו יוצאים ממצרים... מתוך תקווה להיחלץ מהתקרית המוזרה הזו... ובאמצע הדרך... ויפתח האחד את שקו... תדהמה... הושב כספי והנה הוא באמתחתי... מה זאת עשה אלוקים לנו? ?? איך יכול להיות שהכסף חזר... רבש"ע... מגיעה הפעם השניה: שוב חוזרים למצרים עם לב מלא חשש... לך תדע... הבן אדם הזה הוא לא צפוי... לך תדע מה הפעם... איזה "יציאה" תהיה לו עכשיו? ?? הם מגיעים... פתאום הבן אדם נהיה נחמד... הוא מוציא את שמעון מהכלא... ומכניס אותנו לארוחת צהרים חגיגית בשרית... בשר ויין... **תגיד לי: מה עכשיו הסיפור???** לאיפה הוא חותר? ?? לאיפה זה מוביל? ?? האם הוא אוהב או אויב? ?? סוף סוף יוצאים ממצרים בשלום... לפתע מנשה רודף אחריהם... אוי ואבוי... מה עכשיו? ?? למה שלמתם רעה תחת טובה? ?? איפה גביע הכסף... נחש ינחש אדוני בו... וימצא הגביע באמתחת בנימין... תדהמה!!!

בקיצור: עשיתי בדיקה כמה סימני שאלה היו לאחי יוסף באותו סיפור... **זה מסתכם בעשרות סימני שאלה!!!** כן!! עשרות סימני שאלה... אבל התשובה??? מהי התשובה על כל כל כל השאלות???

תשובה אחת ויחידה!!! שתי מילים!!!

אני יוסף!!! בשתי מילים אלו יוסף ענה בבת אחת את התשובה האחת על כל כל כל השאלות... מאותו רגע הכל נהיה מובן וברגע אחד... **הרבה שאלות ותשובה אחת!!!**

שאלות ארוכות ותשובה אחת קצרה וקולעת!!!

ברגע שיוסף גילה להם: אני יוסף... מאותו רגע פתאום שום דבר כבר לא היה קשה... אבל לא סתם... זה לא רק שהאחים קבלו תשובה... אלא התשובה הזו הייתה כזו תשובה חדה... שהיא **לא רק ענתה על כל השאלות**... אלא היא הפכה את כל השאלות **ללא שאלה!!!** מה... מה השאלה... אם אני יוסף... אז בטח שאכפת לי מאבא... אם אני יוסף בטח שאכפת לי מבנימין... ובטח שאני מוכיח אתכם על זה שיוסף איננו... ברגע שיוסף אמר להם: אני יוסף הם לא היו צריכים לחזור על כל הסימני שאלה אחד אחד... ולומר: אה... לפי זה יש ליישב את כל הקושיות... הם גם לא היו צריכים לומר: ולפי זה אתי שפיר... ואפילו לא בסגנון ש-"ולפי המהלך הזה כל הסוגיה מיושבת כמין חומר..." כי ברגע שיוסף אמר: אני יוסף!!! כל השאלות בכלל לא התחילו... אין פה שום שאלה... עכשיו אנחנו רואים מאיפה כל הידע, מה פשר הדאגה הכנה לאבא... ומה יש לו דווקא איתנו...

נענה החפץ חיים זיע"א ואמר:

בדיוק כמו שלאחי יוסף היו הרבה הרבה שאלות...

ועל כל השאלות האלו הם קיבלו תשובה אחת.

אני יוסף!!!

על אותו משקל בדיוק!!! לעם היהודי בגלות יש הרבה הרבה שאלות... איה גבורותיו איה נוראותיו... למה ה' תעמוד ברחוק... אבל התשובה??? התשובה תהיה שני מילים... יום יבא והקב"ה יתגלה בכבודו ויתנשא ביקרו ויופיע בהדר גאון עוזו על כל יושבי תבל ויאמר שני מילים:

אני ה'!!!

בשני מילים האלו תתקפל התשובה על כל סימני השאלה שהיהודי בלע וספג במשך שית אלפי שנים... באותו רגע השאלות יהפכו ללא שאלות... הכל יהיה מובן בשניה...

נו... אבל מה עושים בנתיים??? עד!!! עד אז!!!

כן... הבנתי... עוד מעט... ממש מחר ואולי אפילו היום... פתאום יבא האדון אל ביתו והקב"ה יפקח את עינינו ויראה לנו ש"אני ה'!!! אבל עד אז... עד שזה קורה... מה נעשה...??? בשלמא אחי יוסף עד שהוא לא אמר להם אני יוסף... לא נדרש מהם להכיר בו... מבחינתם אין יוסף... אבל מאיתנו הרי נדרש להכיר בה' גם!!! גם לפני שהוא יתוודע לנו... איך??? איך נכיר ב"אני ה' עוד לפני שהוא מתוודע אלינו??? אתה רוצה לשמוע תשובה???

אז סליחה על הנימה האישית... אני רוצה לספר לך סיפור אישי... היה זה לפני חמש שנים... שלוש שבועות לפני החתונה שלי... ואמא שלי לא הרגישה טוב... חולשה נוראה... היא נשלחה לחדר מיון לבדיקות... המתח היה נורא... לא יכולתי להתרכז בכלל בהכנות לחתונה... כל הזמן התפללתי... תהילים... וקבלות... ו... ואל תשאל... והעניינים התקדמו בעצלתיים... אולטרסאונד... סיטי... אמ. אר. איי... והגיע רגע התוצאות... אני מתקשר כולי לחוץ לאבא שלי... נו... מה התוצאות??? ענה לי אבא ביבושת: לא!!! התברר ש... שלא... לא משהו רציני... משהו בקיבה... לוקחים כדורים וזה עובר... פרצתי בבכי משחרר... אוהו... ברוך ה'... אבן גולה מעל ליבי... מיד רצתי להתחיל לכתוב הזמנות... ולהתכונן ליום הגדול... בערב התקשרתי הביתה... נו... אמא כבר חזרה הביתה? לא!!! היא נשארה בבית חולים... למה??? כי... כי לא מוכנים לשחרר אותה... מה??? למה??? כי... כי לא יודע... עדיין לא נתנו את התרופה... ועבר יום ועוד יום... ואמא שלי לא חוזרת הביתה... התקשרתי לאבא שלי: מה... מה קורה פה??? מה עם התרופה??? לא יודע... אני לא כ"כ מוצא את זה בבית מרקחת... התעצבנתי... אבל אבא: אין זמן... עוד שבוע האופרוף שלי... ואני צריך שאמא תרגיש כבר טוב... אז למה מתמהמהים עם התרופה המדוברת... והוא עונה לי: עזוב... זה בסדר... אני אדאג לזה... עבר יום... אני שוב מתקשר... מה קורה??? למה היא לא משתחררת מהבית חולים??? כי התרופה לא כ"כ טובה... ניסו אנטיביוטיקה אחרת... ואבא שלי עונה לי: כן... בסידר... אני אחשוב על זה... טוב... טוב... בסידר... עברו עוד יומיים... ואני שוב מתקשר... הפעם כבר הייתי נחוש: אבא: תעביר את אמא בית חולים... הם מזלזלים בטיפול... ואבא שלי שוב עונה: עזוב... זה בסדר!!! אני יודע מה שאני עושה ואני עושה מה שצריך... ושוב התקשרתי... ממש בכיתי... ואבא שלי בשלו... עזוב... תן לי... תשאיר לי את הסיפור הזה... ראיתי שאבא שלי לא מבין את חומרת העניין... וככה זה נמשך כמה ימים הלך חזור... בשלב מסוים הגעתי למסקנה ש... ש... שימחל לי ה'... שלא רק הבית חולים מתרשל בטיפול של אמא שלי... אלא גם... גם אבא שלי פשוט מתרשל בזה... החלטתי שאין ברירה... במקום שאין איש השתדל... ערב חתונה... אני יושב עם טלפונים ומתקשר ל... לעזר מציון... לעזרה למרפא... הלו: אמא שלי בבית חולים באפיסת כוחות... כאבים עזים... והכל בגלל איזה משהו בקיבה... מה עושים??? יש לציין שהם לא מיהרו לשתף אותי פעולה... ואז מחוסר ברירה הלכתי גם לאיזה רופא טבעוני... נתן לי איזה כמה עשבים... קניתי... עלה הרבה כסף... שלחתי לבית חולים כל מיני תרופות... עשבים... אל תשאל... נו... שאמא שלי תקח את זה ואז הכל יסתדר... בלילה אני מתקשר לאבא שלי: נו... היא לקחה את התרופות שאני הבאתי??? לא!!! אאאוף... למה לא??? מה קורה פה??? מה קורה לאבא שלי??? למה הוא לא עוזר לאמא שלי לצאת מזה??? והאופרוף התקרב... ואז אבא שלי הודיע לי בצער שהוא נאלץ לבטל את האופרוף... אמרתי לו: בסדר... אבל למה??? בגלל שלא מוכנים לטפל בה כמו שצריך??? בקיצור: בשלב מסוים הועלה חשש שמא אמא שלי לא תגיע גם לחתונה שלי... ולמה??? בגלל

שאבא שלי מתעקש לא לתת לה את הכדורים שאני הבאתי... כעסתי... היו לי שאלות... טענות... ואפילו תרעומות על כל כל המשפחה שלי וכל הרופאים... ועל כל הסביבה האדישה והלא מתייחסת... שלא מזדרזים לעזור לאמא שלי לחזור לתפקוד מלא לקראת החתונה של בנה... החתונה עברה... ששת ימי השבע ברכות עברו... ביום האחרון של השבע ברכות קבלתי טלפון **אחד!!!** טלפון **קצר ונורא!!!** ובטלפון הזה אבא שלי אמר לי משפט אחד **קצר** שענה לי בבת אחת על כל כל כל הסימני שאלה שהיו לי על כל המשפחה... הוא אמר לי: "אמא שלך חולה במחלה הנוראה במצב אנוש... זה ענין של שעות... תזדרז... תסיים את השבע ברכות כמה שיותר מהר... ותקח מונית ספיישל היישר לבית חולים כדי להיפרד ממנה..." הייתי בהלם!!! ברגע אחד התחבר לי כל הפזל... פתאום הבנתי שאני הוא זה שעד עכשיו דברתי לא לעניין... פתאום הבנתי שפשוט הסתירו ממני את כל האמת המרה... כמוכן לטובתי... הובהלתי לבית החולים. שם פגשתי את מורי אבי שיבלחט"א. הוא הסתכל לי בעיניים ואמר לי שלושה מילים: **עכשיו אתה מבין הכל...???** התביישתי מאוד... כשהלכתי בלוויה הרגשתי לא רק אבל... אלא גם חפוי ראש... הייתי מתוסכל מהמחשבות זרות שהיו לי בתקופה האחרונה... איך?? איך זה קרה לי?? איך העליתי על דעתי שאבא שלי מתרשל?? הרי אני כבר מכיר את אבא שלי במשך עשרות שנים!!! כל השנים הוא הוכיח את עצמו בנאמנות שאין כאן המקום לפרטה... הוביל אותי בשבוע זה תחת חופתי... אז פעם אחת!!! רק פעם אחת קרה שאני לא כ"כ הבנתי מה פה המהלך שלו... **אז זהו???** **הוא כבר איבד את כל האומון מבחינתי?** זה כבר מצדיק שאני אחשוב שהוא לא דואג ולא אכפת לו...?? כזה כפוי טובה אני?? ככה אני מאבד אימון??

אבל אבא שלי דווקא התפעל מהסיפור הזה... בימי השבעה הגיעו כל מיני אנשים לנחם... ואבא שלי שרצה שאנשים יצאו משם עם חיזוק באמונה **כל הזמן חזר על התיאור הזה שהלקח שלו חשוב לנו:** לכן שלי היו כ"כ הרבה שאלות עלי... היו לו כ"כ הרבה תמיהות... למה לא עושים ככה... ולמה לא ככה... השאלות היו רבות... אבל התשובה?? התשובה היתה אחת!!! בתשובה אחת קצרה הוא קיבל מענה לכל כל הסימני שאלה שכ"כ הציקו לו... כך בדיוק להבדיל... מדה טובה מרובה: גם לנו יש הרבה הרבה שאלות. יש לנו הרבה שאלות על מה שקורה כאן... איה גבורותיו... איה נוראותיו... השאלות הם רבות ישנם הרבה דברים שקורים כאן בעולם שאנחנו לא מבינים אותם ועל כל השאלות תגיע תשובה אחת **אני ה'.**

עד כאן מה יקרה לעתיד לבא כשיום יבא והקב"ה יגלה ש"אני ה'..." אבל עד אז!!! מה עושים עד אז??

עד שהקב"ה מתגלה אלינו... עד אז יש את מה שלא היה לי... מה לא היתה לי??

נ-א-מ-נ-ו-ת!!!

נאמנות!!! זה מה שלא היה לי!!!

נאמנות זה כמו תאורת חירום... כמו שבתאורת חרום לא משתמשים כשיש אור... אלא דווקא כשיש הפסקת חשמל!!! כך בדיוק נאמנות!!! כשהכל מובן והגיוני... כאן לא צריך נאמנות... כאן הכל מובן... רק מתי צריכים להשתמש בנאמנות??? ברגעים של חושך... ברגעים של סימני שאלה... באותם רגעים שלא בדיוק מבינים את הנאמנות... כאן צריך להשתמש ב**נאמנות!!!**

כשאבא שלי הוביל אותי במסירות מהגן עד החופה!!! לא הייתי צריך להתבסס על הנאמנות שלו... כי מי כמוני יודע עד כמה הוא נאמן לי. אז בשביל מה אני צריך נאמנות??? כשקרה פתאום ומשום מה לא הבנתי אותו... כשהיו לי הרבה סימני שאלה כלפי ההתנהלות שלו... כאן הייתי צריך את הנאמנות!!! כאן הייתי צריך לגייס את כל ההיסטוריה של כל השנים של הנאמנות שלו כלפי... ולדעת שגם עכשיו הוא נאמן!!! כאן נקודת המבחן שלנו!!!

חדשים לבקרים רבה אמונתך!!!

כבר עשרות בשנים כל בוקר ובוקר... חדשים לבקרים אנחנו פוקחים עיניים בריאות... פותחים את החלון שטוף השמש ומגלים עוד יום של נאמנות... עוד יום של חיוך מאבא שבשמים ש"עד הנה עזרונו רחמין ולא עזבונו חסדיך..." ועוד יום ועוד יום של נאמנות של הבורא יתברך כלפינו!!! ו... והנה... בוקר אחד פתחת את החלון ואתה מגלה יום קצת כהה...??? קצת חשוך...? אז זהו? כבר מאבדים נאמנות??? כל הנאמנות של עשרות בשנים של "רבה אמונתך" הכל נהדף??? חלילה!!! **אמונה זה לא רק מצווה קדושה של אמונה עם ציר"י... אמונה זה גם מערכת יחסים... נאמנות!!!**

אמונה זה גם טאקט... אותו בורא עולם שהוביל אותך עד כה... דאג לך... ומה לא עשה לך... הוא רעה אותך מעודך... אז בבקשה תסמוך עליו... וממילא גם אם קורה משהו שזה לא כ"כ מסתדר לך... נדרש ממך לתת אימון... ועוד לפני ש"רם הודע כי לך היום אף לך הלילה" עוד לפני שהוא יופיע ויתוודע ויאמר: אני ה'!!! גם עד אז נראה אותו באמצעות הנאמנות!!! בא חבקוק והעמידם על אחת: צדיק באמונתו יחיה- נאמנות...

ואם כבר מדברים על נאמנות... וכעת אנחנו נמצאים בעיצומם של ימי החורף... אז אולי זו ההזדמנות לפתוח את הנושא ששמו קשת!!! **יש הרבה תמיהות סביב הנושא הזה ששמו קשת: מצד אחד** אנחנו יודעים שהקשת היא סימן **פורענות**... המ"ב אומר: שמי שרואה קשת אסור לו לספר לחבירו משום מוציא דיבה... **מצד שני**: אתה יודע מהי הסיבה שאסור להסתכל על הקשת??? אז אני תמיד הייתי בטוח שהסיבה היא שהקשת היא פורענות אז אסור להסתכל על פורענות מידי דהווא אאשת לוט שהיה אסור לה להביט אחריה... אבל לא!!! הגמ'

בחגיגה (טז) אומרת שהסיבה שאסור להסתכל בקשת זה לא פחות ולא יותר כי היא מראה **שכינה!!!** כן. הקשת היפה הזאת... שיש לה את כל צבעי הקשת... היא שכינה!!! ואסור להסתכל בשכינה... **אז תחליט: הקשת היא סימן פורענות או מראה שכינה???**

ובכלל אני לא מבין: אם הקשת היא אכן באמת סימן פורענות... אז למה היא כ"כ יפה?? אני יודע שכשיש אזעקת אמת היה לא נשמעת כמו מנגינה יפה... למה?? כי... כי זה פורענות... אז אם הקשת מראה משהו לא טוב... אז למה היא צריכה להיות בשיא היופי והחן. עם כל צבעי הקשת? מה לפורענות עם הנוף המדהים של כל צבעי הקשת? **ומה שהכי קשה לי בכל הנושא הזה:** שרש"י אומר לנו: שכל פעם שיש קשת סימן שעלה במחשבה לפניו לחושך ואבדון, זאת אומרת: אנחנו חוטאים והקב"ה רוצה להחריב את העולם... ו... ולכן הקשת נראית... **סליחה על השאלה:** רק בחורף אנחנו חוטאים?? אם הקשת סימן לחטא... אז למה בקיץ אף פעם לא ראיתי קשת?? וכי בקיץ אנחנו לא חוטאים...?? אם הקשת היתה סימן שמגיע ישירות בעקבות חטא... אז גם בעיצומו של יום קיץ לוהט היינו אמורים מידי פעם לראות קשת??

הכלי יקר עונה על כל השאלות האלו בפשט נפלא:

הרי כך: תאר לעצמך שאבא שלי היה צריך ממני הלוואה... ו... ותאר לעצמך ש... ש... שלא פחות ולא יותר... לא הייתי סומך עליו... אלא הייתי מבקש ממנו צ'ק נאמנות... אה... **מה אתה אומר... זה חוצפה... נכון?? אה... חוצפה ועוד איך...** תתבייש לך: אתה לא מאמין לאבא שלך?? מה... אתה מפחד שאבא שלך יברח לחו"ל?? אז אמנם הוא היה נותן לי צ'ק... והצ'ק הזה היה באמת משמש לי כ**אות** שהוא באמת חייב לי כסף... אבל חוץ מהאות הזו!!! היה לי עוד אות אחת... איזה אות?? אות קלון!!! אות קלון שאני לא סומך על ההתחייבויות של אבא שלי ואני מבקש ממנו צ'ק שהוא לא יוכל להכחיש... בוש וחרפה...

זה בדיוק הסיפור עם הקשת!!!

הקב"ה **התחייב** שיותר לא יהיה מבול!!! אם הקב"ה התחייב אז הקב"ה עומד במחויבויותיו!!! הקב"ה מספיק נאמן!!! חדשים לבקרים רבה אמונתך... כבר במשך חמשת אלפים שנה כל בוקר אנחנו פוגשים את נאמנותו של הבורא... המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית... אז אליבא דאמת אנחנו היינו אמורים להאמין לקב"ה שאם הוא הבטיח שלא יהיה מבול אז לא יהיה... וגם אם לא יתן לנו צק בטחון... גם אז היה אפשר לצפות מאיתנו שנאמין לו!!! נו... ו... ואם למרות זאת הקב"ה בכל זאת רואה צורך לתת לנו אות??!

סימן שהוא לא סומך עלינו שאנחנו מאמינים לו!!!

סימן שהבורא יתברך רואה שבלי אות אנחנו באמת נטיל ספקות בנאמנותו!!!

האות ששמה קשת... מצד אחד היא אות מאוד **חיובית!!!** האות הזו היא הכרזה רשמית של הבורא יתברך: אני חפץ ומעוניין בישובו של עולם!!! ולא רוצה בחורבנו!!! האות הזו היא שכינה!!! היא ססגונית ומאירה בכל צבעי הקשת... היא מכריזה על רצון ה' בחיים... ממלך חפץ בחיים... אבל חוץ מ**אות** שכינה שיש כאן... יש כאן עוד **אות...** **יש כאן אות קלון!!!** אות על עצם זה ש- --- אנחנו צריכים אות... אות שאנחנו לא יכולים להסתדר בלי אות... אות שאם הקב"ה שלח לנו אות... כנראה שהיוצר יחד ליבם... מבין **שאנחנו לא נאמין לו בלי האות הזו...** וזה אות קלון... זה אות מבישה... אות פורענות. והיא עד כדי כך מבישה ש... שמי שמפרסם אותה זה ממש בגדר מוציא דיבה הוא כסיל...

עכשיו רק תבין: הקשת היא לא אות שהקב"ה **בן** רוצה להחריב את העולם!!! אדרבה ואדרבה: ההיפך הגמור!!! הקשת היא דווקא אות שהקב"ה **לא!!!** לא רוצה להחריב את העולם!!! אדרבה... כל עניינה וכל מטרתה של הקשת היא דווקא לשלול ולהכריז שאם היה למישהו הווה אמינה שהקב"ה **בן** רוצה להחריב את העולם... בשביל זה!!! הקשת באה לאפוקי ולשלול ולהוציא מלב ולהכריז בכל צבעי הקשת ש... **שזהו שלא!!! אם ככה... אז מה בכל זאת הפורענות שיש בקשת???**

למה בכל זאת אסור לספר לחבירו שנראתה הקשת???

פשוט מאוד: אם הקב"ה ראה לנכון שצריך לכתוב לנו צ'ק נאמנות!!! כנראה שהוא לא מספיק סומך עלינו שאנחנו נאמין לו גם בלי הצ'ק הזה... וזה בהחלט אות קלון...

את הגישה הזו אנחנו כבר מוצאים במעשה שמובא בגמ' שבת (נב:): **מעשה באדם אחד שמתה אשתו והניחה בן... נעשה לו נס ו... והניק הוא את בנו, עד כאן הסיפור שמובא בברייתא... עכשיו מאד מעניין לראות את התגובות הסותרות שיש בגמ' על המעשה הזה... תקשיב טוב: אמר רב יוסף: בא וראה כמה גדול אדם זה שנעשה לו נס כזה, א"ל אביי: אדרבה כמה גרוע אדם זה שנשתנו עליו סדרי בראשית אביי טוען: אותו אדם... עם כל הכבוד שהוא היה כזה אדם גדול שהוא ראוי לכזה נס גדול... אבל עדיין... אם הוא היה עוד יותר!!! עוד יותר גדול... אז הקב"ה היה סומך עליו... ולא היה נותן לו כזה נס גדול להראות לו...**

ש... שהוא איתנו... אז הנס בודאי שהיה נס גדול!!! זה היה חיוך משמים!!! אבל החיוך הזה מהול בנימת תוכחה!!! אני לא סומך עליך שתבטח בי בלי ניסים גדולים שכאלו!!! עכ"פ לשיטת אביי... אותו דבר כאן: הקשת היא חיוך!!! הקשת היא אות של שכניה! אבל עדיין יש בה נימה של תוכחה. של פורענות... אני לא סומך עליך שתאמין לי בלי אות... כאן יש נימת עלבון... עד כדי מוציא דיבה... אל תספר לחבר שלך שיש קשת... כי... כי אתה במילים אחרות מספר לו שאבא שבשמים לא סומך עלינו שאנחנו סומכים עליו. איזה בושות.

עכשיו רק תבין למה הקשת לא חייבת להופיע גם בקיץ... מספיק שהיא תופיע רק בחורף... ולמה??? כי היות ונקודת הרעיון של קשת זה לא ההוכחה שהקב"ה כועס... אלא אדרבה... היא בתור צ'ק בטחון שגם כשהוא כועס העולם לא ייחרב!!! אם ככה... **צ'ק בטחון לא חייב להופיע כל הזמן... און ליין...** צ'ק בטחון יכול לשכב בתוך כספת בבנק... ומידי כמה זמן מציגים אותו לראווה בתוך הוכחת נאמנות... הוא לא חייב להיות כל הזמן מונף... ממילא: הצ'ק נאמנות הזה ששמו קשת... הקב"ה בחכמתו חקק שמקומו יהיה בחורף כשהיו עננים... בכספת הזו נמצא הצ'ק נאמנות... ממילא: גם כשהנאמנות שלך חלילה תערער באמצע הקיץ... אז תתאזר בסבלנות לחורף... ואז כשיגיע החורף הקב"ה שוב יוציא לך את הצ'ק בטחון הזה... זאת אומרת: כשיש קשת זה לא בהכרח שברגעים ובשניות אלו נעשתה איזה עבירה חמורה שהייתה אמורה להחריב את העולם לכן היה צריך את זכרון הקשת!!! (אדרבה... כסוף סוף יורד גשם... מסתבר שגם אם נראית יחד איתו קשת... הגשם עדיין בגדר סימן ברכה... על כל שאר הברכות שנאמרו על "גדול יום הגשמים") אלא מאי??? כשנראית קשת זה אות קלון כללית... על כל השנה... שכמובן גם לא פוסחת על הקיץ שאות קלון זו מכריזה ואומרת: אתם לא מספיק מאמינים לי!!! קחו ראיות!!! קבלו אות!!!

על רשב"י נאמר: כל ימינו אשר חיה אות הקשת לא נהיה!!! **למה באמת לא נראתה הקשת בימי רבי שמעון בר יוחאי???** **אז עד היום תמיד הבנתי בפשטות:** שהיות והקשת מוכיחה שהקב"ה רוצה להחריב את העולם... אז בימי רשב"י הקב"ה לא רצה להחריב את העולם... וממילא לא היה מקום להראות קשת.

אבל לא!!! לא ככה כתוב בזוהר... וגם לא ככה כתוב בשיר המפורסם שכולנו יודעים בעל פה... שים לב מה אומר לנו הבן איש חי באותו שיר: כל ימינו אשר חיה אות הקשת לא נהיה... למה??? כי הקב"ה לא כעס??? לא!!!

כי הוא אות עולם היה!!!

אתה שומע??? הסיבה שלא היה אות של קשת... כי רשב"י בעצמו היה האות... ולכן לא צריך אות אחרת... את האות של הקשת... **מה הפשט בזה???** משמע כאילו ש... שרשב"י היה מין

תחליף לקשת... עד היום הקשת היתה האות... ומעכשיו רשב"י החליף אותה??? מה... מה... זה??? מה כתוב כאן??? אלא העניין הוא: הקשת נועדה למי **שלא מאמין** להבטחות של הרבש"ע!!! אבל רשב"י בתוקף קדושתו וגדלותו הוא הוריד כאלו גילויים עצומים לעולם שבדור הזה לא היה צריך צ'ק בטחון בדמות קשת... רשב"י הוכיח באותות ומופתים שמה שהקב"ה מבטיח הוא מקיים... לכן לא היה צריך את האות והמופת ששמו קשת... כי היה מופת ששמו רשב"י...

ישנה התבטאות מפורסמת של רשב"י שכולנו מכירים אותה: **יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין!!!** תגיד לי קורא יקר... בשקט בשקט... נכון הפריע לך פעם משהו בהתבטאות הזו??? איך??? איך רשב"י העיד כך על עצמו... מה... מה... מה עם... עם ענווה.....??? נכון... שזה היה קשה לך... אז לא... לא צריך לברוח מהקושיה הזו... יש על הקושיה הזו תשובה מספיק טובה שלא צריך לפחד מלשאול אותנו... באמת איך רשב"י היה מסוגל להעיד על עצמו שהוא יכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין??? למה אין בזה משום גאווה??? ?

התשובה היא נורא נורא פשוטה:

בהכרזה הזו לא היה שמץ של גאווה!!!

בהכרזה הזו היתה בסך הכל אמונה!!!

רשב"י פשוט מאוד האמין לאבא שבשמים!!! כשרשב"י למד בגמ' שכל העוסק בתורה לשמה **כל העולם כולו כדאי הוא לו!!!** הוא פשוט האמין לקב"ה שזה אכן כך!!! כשרשב"י שמע שמי שעוסק בתורה נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית!!! הוא פשוט האמין לרבש"ע!!! והוא ידע וחס והרגיש והיא משוכנע שהוא האמתדיגע' שותף של הקב"ה במעשה בראשית... רק שתבין: שותף פירושו בעלות שיתופית גמורה על הנהגת העולם!!! וכשרשב"י למד במסכת סוטה שמי שלומד תורה מתוך הדחק אין הפרגוד ננעל בפניו... אז הוא האמין באמונה שלמה!!! שזה אכן כך... וממילא תפילתו בהכרח נשמעת וגם מתקבלת... רשב"י חי את האמת האמיתית הזו!!! וממילא הוא חש בבידור שאם אנחנו עוסקים בתורה יש לנו שלטון בשמים... אנחנו שותפים פעילים במעשה בראשית... יש לנו מילה שמה... וממילא אנחנו גם יכולים לפטור את כל העולם כולו מן הדין... זה לא גאווה והתנשאות!!! אלא הכרה במציאות עובדתית!!!

עכשיו בינינו... למה אנחנו!!! דווקא ממש לא חושבים שאנחנו גם יכולים לפטור את העולם מן הדין??? כי יש לנו ענווה ושפלות... יותר... חלילה מרשב"י??? ?

לא!!! ממש לא!!! אלא מאי??? ?

אנחנו פשוט לא מספיק מאמינים לקדוש ברוך הוא!!!

שים לב את ההבדל: אנחנו מאמינים ב---קב"ה.

אבל אנחנו לא כ"כ מאמינים ל---קב"ה!!!

וממילא גם כשהקב"ה אומר לנו במאמרי חז"ל מפורשים שמי שלומד תורה הקב"ה מוסר בידיך את כל העולם... הוא נקרא רע המקום... גם כשהדברים נאמרים אש שחורה ע"ג אש לבנה... זה מצטייר כ... כאפססס... כן... זה בחינה מסוימת... זה בחינה של "כאילו..." זה סוג של "נחשב לו כאילו..." רגע: למה לא לחשוב פשוט וישר וחד וחלק!!! כשאני לומד תורה אני פשוט שותף!!! שותף אמיתי של הקב"ה במעשה בראשית... והקב"ה לא פחות ולא יותר מעניק לי כח של שותף שיכול לקבוע כאן את הסדר יום??? למה אף פעם לא חשבנו שיכול להיות שזה באמת!!! אבל באמת!!! אמת אמת!!! שזה ממש ככה באמת??? ?

כי... כי אנחנו פשוט לא מספיק מאמינים לקב"ה!!!

לא נתפס לי בהבנה ש... שהקב"ה עד כדי כך מפרגן למי שלומד תורה... אני מוכן להאמין ב--קב"ה שהוא כל יכול... והוא יכול להעניש ולשדד מערכות... אבל להאמין לזו!!!? להאמין לו שמי שעוסק בתורתו הוא פשוט ממליך אותו על העולם... ונותן לו מלכות וממשלה בעליונים ובתחתונים??? זה בלתי נתפס לנו!!!

למה באמת זה כל כך בלתי נתפס לנו???

אתה יודע למה??? כי... כי בשביל להרגיש ככה אנחנו צריכים צ'ק בטחון... במילים אחרות: אנחנו צריכים אותות ומופתים... אם רשב"י היה כאן... והוא היה נועץ עיניים של רשב"י במי שמזלזל בתורה והוא היה הופך אותו לגל של עצמות בכח התורה שלו... אוהו... זה היה צ'ק בטחון... כשהייתי רואה את הצ'ק הזה... אז הייתי מתחיל להשתכנע שכח התורה הוא באמת כח אדיר!!! אבל... אבל אין לנו את הצ'ק בטחון הזה... ואין לנו אותות ומופתים... ולכן... לכן מה??? לכן בושע לומר... לכן אנחנו לא כ"כ מאמינים... לכן הקב"ה כבר ידע מראש שאנחנו לא נאמין בלי אות... ולכן לכה"פ בשביל ההבטחה שלא יהיה המבול... לכה"פ בשביל זה הוא כן השאיר לנו אות... שתהיה לנו- הלא מאמינים. אבל בזמן רשב"י לא היה צריך את האות הזה... כי רשב"י החדיר בדורו כזו נאמנות לרבש"ע!!! רשב"י החדיר שאם הקב"ה הבטיח הבטחות למי שעוסק בתורה אז זה הבטחות נאמנות!!! אם הקב"ה הבטיח שבזמן שישראל עושים רצונו של מקום אז מלאכתן נעשית ע"י אחרים... אז ככה זה!!! ולא הולכים לעבוד... יושבים בכולל ולומדים... ונאמן הוא בעל מלאכתך... רשב"י הנחיל שלעמל התורה בצער מערה שהיה לו במשך שלוש עשרה שנים יש כזה כח אדיר שהוא יכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין!!! ההתבטאות הזו מגיעה נטו מאמונה!!! מהכרה בנאמנות של הקב"ה... שאם ככה הוא הבטיח אז הוא יקיים... אין פה שום מקום לגאווה והתנשאות... זה פשוט עובדה... שהקב"ה הבטיח למי שלומד תורה... שליטה בלתי מעורערת על כל העולם!!!

זוהי עבודתנו... לתפוס אומנותו של אותו תנא שלא נראתה הקשת בימיו... גם אנחנו לא נדרוש אותות ומופתים וניאחז באמונה פשוטה בנותן התורה... שהוא מפרנס אותנו... ומובטחים אנו: שמלאכתנו תיעשה ע"י אחרים... יתן ה' ונזכה להיות מהמעטים שעשו כן וכן עלתה בידם!!!

אבא: רד אלי... אל תדליק לי למעלה מכ' אמה...

היה זה לפני חמש שנים... ארה"ב נשמה סוף סוף לרווחה... הגיע הסוף לביצה העמוקה... סוף סוף ארצות הברית הוציאה בצורה רשמית את החייל האחרון שלה מעירק... אף אחד לא האמין שזה יארוך כ"כ הרבה זמן! - תשע שנים!!! אף אחד לא האמין שהמלחמה בעירק תגבה כ"כ הרבה דם!!! הנשיא בוש היה בטוח שזה עניין של שלושה חודשים... קצת הפגזות מאויר... כמה פעולות צבאיות ביבשה וזהו... בחלומות הכי פסימיים הוא לא האמין לאיזה בוך הוא נכנס... הוא לא האמין שזה יגבה 4500 חילים מצבא ארה"ב... ו-60.000 עירקים ולמעלה וטריליון דולר הוצאות שכ"כ היו חשובים לארה"ב באותה תקופה כלכלית קשה... אז באמת **באמת מה הוא חשב???** **איפה הייתה הטעות הגדולה???** **מה הייתה ההו"א. ומה הם המסקנות???**

תקשיב טוב: להילחם??? מאוד מאוד קל!!!

אבל **לחנך???** לחנך זה עבודת חיים!!!

בוש לא טעה!!! ממש לא!!! **להילחם** בעירק?!! זה באמת לא סיפור גדול. בשביל צבא ארה"ב לעמוד מול צבא של כמה כורדים זה באמת עניין של 3 חודשים!!! ובאמת כך היה!!! המלחמה באמת נגמרה תוך תקופה קצרה... המלחמה אמנם נגמרה... אבל העירקים??? עדיין נשארו עירקים... כורדים נשארו כורדים... עכשיו צריך להתחיל לשקם את העירקים... לדבר איתם... להסביר להם שכדאי להם לקבל את השלטון החדש... הדמוקרטי... ההוגן... לטובתם... אוה... להסביר לכורדי...??? ניסית פעם...??? לך... לך תנסה להסביר לגוי כורדי שמשתלם לו לעזוב את כל הויכוח שיעי או סוני ולהיות ביום אחד אמריקאי שמתעסק על ביזנס ועל פיצות... לך... תנסה... ארה"ב ניסתה... אתה יודע מה הייתה התגובה??? עשרות מכוניות תופת... מאוד פיגועים... ואלפי אלפי הרוגים... ותשע שנים של בוך ודם שא"א היה להוציא את צבא ארה"ב מעירק... על מזבח מה??? על מזבח **המלחמה???** לא!!! **המלחמה** נגמרה כבר ממזמן... אלא על מזבח מה??? על מזבח **החינוך!!!** על הניסיון **לעזור** לעירקים... **להסביר** להם מה טוב להם... כן להם... רק להם!!! לא לאף אחד אחר... ארה"ב לא העלתה על דעתה עד כמה יהיה קשה להם **להבין עניין!!!** הם לקחו בחשבון רק את **המלחמה!!!** אבל הם לא לקחו בחשבון עד כמה מסובך **ל-ש-כ-נ-ע** את הראש העירקי...

שים לב לנקודה מעניינת: מה קרה בחנוכה???

כל ילד זוכר מה למדנו בקיצור שו"ע... כל בחור יודע את לשון הרמב"ם... וכל אברך יודע את לשונו של הטור שהובא בזה"ל במשנה ברורה (תר"ע סק"א) ז"ל: בבית שני כשמלכו מלכי רשעה גזרו גזירות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ומצות ופשטו ידם בממונם

ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם עליהם אלהי אבותינו והושיענו מידם והצילם וגברו בני השמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיענו ישראל מידם וחזרה מלכות לישראל מאתים שנה בקיצור: בשני מילים: **החשמונאים ניצחו את היוונים!!!** זה מה שקרה בחנוכה!!! וזה מה שאנחנו אומרים ב"ועל הניסים..." ברור??? ברור!!!

אבל לא!!! טעות!!! אם תשים לב:

אנחנו כמעט ולא מתייחסים לנושא של **ניצחון המלחמה**... אנחנו כמעט ולא מדברים על זה... רק ב"ועל הניסים" אנחנו מזכירים את זה... וההזכרה הזו היא גם לא מעכבת... (אם לא הזכיר על הניסים אינו צריך לחזור...) כל הנושא וכל הציר שעליו סובב חנוכה זה דווקא **נס פך השמן!!!**

למה מדליקים נרות שמונה ימים??? על **נס פך השמן!!!**

למה אומרים הלל השלם!!! במשך שמונה ימים??? ?

כי **הנס של פך השמן** התחדש כל יום במשך שמונה ימים!!! אתה שומע??? מי שבהלל של חנוכה יכולין שהוא אומר הלל על **ניצחון החשמונאים** טעות בידו!!! ההלל בכלל לא נתקן על זה!!! (יש אולי מהרש"ל בתשובה שאומר שרק ביום הראשון צריך לכיין בהלל גם על ניצחון המלחמה...).

כל ההלל והודאה נתקנו רק על נס פך השמן!!!

מה הפשט בזה???

למה כמעט ולא מתייחסים ל**ניצחון** הגדול??? הרי גלות ייוון הייתה גלות מאוד קשה... היא החשיכה עיניהם של ישראל... ולחצום לחץ גדול... עם כל הכבוד והרגש והחביבות למצוות הדלקת נרות חנוכה... ועם כל הכבוד לפרסומי ניסא שחז"ל מאוד החמירו בזה... אחרי הכל... מצוות מילה ושמירת שבת וקידוש החודש קצת יותר חשובים... וכ**שניצחון** את היוונים החזרנו עטרה ליושנה ויכולנו שוב לקיים את המצוות המהותיות אלו... אם ככה... אז למה כמעט ואין התייחסות לנס הניצחון של החשמונאים??? למה נס פך השמן מדחיק את נס הניצחון לצד... כמעט לגמרי...???

הביאור בזה הוא כך:

ברגע שמגיע השלב ש"ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם..." ברגע שאבא שבשמים "רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם..." מכאן ואילך זה לא סיפור גדול... זה עניין של כמה ימים עד ש"מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים...".

זה?? זה לא הסיפור הגדול שלנו!!! אנחנו אמנם נודה ונשבח... אבל לא על זה מגיע ההלל

הגדול!!!

אלא על מה?? אתה יודע על מה...?? אני אגלה לך סוד: כמעט אף אחד לא זוכר את החלק המביש הזה... ההיסטוריה היהודית מנסה להדחיק את זה... כמעט ולא נוגעת בזה... אז שתדע לך: עם ישראל לא רק סבל מהיוונים... עם ישראל **ב-ע-י-ק-ר** סבל מהמתיוונים. חלק גדול מעם ישראל נהיו חילוניים... נתחים שלמים מהיהדות הנאמנה הפסיקו לשמור תורה ומצוות... הרבה משפחות של יראים ושלמים נחרבו כשאחד מבני המשפחה החזיק בידים שלו איזה מכשיר קטן של יונים... **להילחם** עם **היוונים???** נו... זה לא הסיפור הגדול... הבעיה הגדולה גדולה שעם ישראל לא הצליח לעמוד מולה... זה **המ-ת-י-ו-ו-נים!!!** זה אחינו בשרינו הטועים!!! לך תסביר להם... לך תגלה להם ש"טעמו וראו כי טוב ה'..." **זו הייתה הצרה** **הההגדולה של עם ישראל באותה תקופה!!!**

אבא של יוסל'ה היה קורא מידי בוקר בעיתון על הגזירות של היוונים... זה מאוד כאב לו... מאוד כאב לו שאת הברית של יענקי הרך הנולד יצטרכו לעשות בתוך המרתף... כאב לו שאת האיזמל של המילה יצטרכו לכסות בפני עדים (שבת קל) נו... אבל עוד נסתדר עם זה... כשאבא של יוסל'ה בא לעשות קידוש בליל שבת. אז חנהל'ה הקטנה כבר ידעה שהתפקיד שלה הוא להגיף את החלונות כדי שהיוונים הרשעים לא ישמעו... נו... בסדר... מתרגלים לחיות בחדר... העם היהודי כבר ידע תקופות יותר קשות... **אבל!!!** אבל כשיוסל'ה שלנו חזר הבייתה בליל שבת עם סיגריה בפה...?? כשהוא הוריד את הכיפה מהראש...?? כשהוא הסתובב לנו בתוך הבית עם פלאפון דור שלישי בכיס??

זה!!! זה מה שריסק את אבא!!!

ו"לחצום לחץ גדול" של היוונים זה לא היה אותה מערה שמתו בה אלפיים איש ואישה... הלחץ הגדול לא הגיע משוטרי הק. ג. ב. שהסתובבו ברחובות... ה"לחצום לחץ גדול, היה דאבון הנפש של אבא של יוסל'ה ועוד הרבה הורים שראה את יוסל'ה שלו מאבד את הדרך... כשהשחשמונאים נצחו את היוונים... אבא של יוסל'ה הודה להם מקרב לב... אבל... אבל... מה זה עוזר ליי??

איפה יוסל'ה...???

יוסל'ה שלי עדיין מתיוון... העיניים של יוסל'ה שלי כ"כ בוהות... רחוקות ממני... תחזירו לי את הבן האובד שלי... בכה אבא של יוסל'ה... נו... איך מחזירים את יוסל'ה המתיוון לחיק המשפחה היהודית?? עם מה??

עם מסרת גבורים ביד חלשים? עם מ-ל-ח-מ-ו-ת-??? חס ושלום!!! עם יוסלה אי אפשר להילחם!!!

את יוסלה צריך לחבק!!! לאהוב!!! לקרב!!! ולחנך לנער ע"פ דרכו ולהראות לו שטעמו וראו כי טוב ה'...

בשביל זה הגיע נס פך השמן!!!

נס פך השמן לא היה ה**נצחון שניצחו** את ה**ייונים!!!**

אלא **ש-י-ק-ו-ם וחינוך המתיוונים!!!**

המלחמה נגד הייונים זו היסטוריה של ימי הביניים... מלחמה שהתחילה ונגמרה בכמה ימים... עם המון ניסים ונפלאות... של "מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח" אבל החינוך והשיקום של יוסל'ה המתיוון??? עד היום לא גמרנו לשקם אותו!!! עד עצם היום הזה אנחנו צריכים לחמם לו את הלב בנרות החנוכה... להאיר לו את החשיכה... ולהכניס לו המון חום והאהבה יהודית ביתית... נר איש וביתו... חום משפחתי של צורת בית של תורה... עד היום לא סיימנו להאיר ליוסל'ה את החשיכה.

העבודה שלנו בחג החנוכה זה לא לנצח את הייונים!!! עזוב... זה לא הסיפור שלנו... את המלחמה ביונים נשאיר לו יתברך... שבידו הגדולה יוציא את הסגולה... והוא יחשוף זרוע קדשו ויקרב קץ הישועה... הוא זה שידחה אדמון בצל צלמון... הוא יקים לנו רועה שבעה... את זה נשאיר לאבינו שבשמים!!! העבודה שלנו?!!

העבודה שלנו זה נר איש וביתו!!!

העבודה של אבא של יוסל'ה זה להדליק ליוסל'ה את הנר מחוץ לבית ולחשוף אותו בצורה מבוקרת לאלה... האלה האלה התרמודאים שמסתובבים שם בשוק...

אבא יקר: אין ברירה... יום יבא ויוסל'ה יפקח עיניים... יבא יום שהוא יצא ל"מבחן..." יבא יום שהוא יגלה את העולם הגדול... אם לא תכין אותו לזה... אם הוא בבת אחת ייחשף לניסיונות של העולם ללא חינוך והכנה מוקדמת... אוי ואבוי... כל החינוך שלך לא יעזור...

הרליקה בפנים והוציאה לחוץ לא עשה כלום צריך לדעת גם להדליק בחוץ!!! צריך גם לחנך את יוסל'ה איך מתמודדים גם עם המפגעים והניסיונות שמסתובבים בחוץ!!! צריך שהאור תורה שחינכת אותו שם עמוק עמוק **מבפנים**... יבקע גם החוצה... שיהיה מעודכן גם בקידמה של החושך שנמצא בחוץ... שהאור תורה ילווה את יוסלה גם כשהוא יוצא לחושך שבחוץ...

מעשה באבא אחד שדווקא מאוד מאוד הידר בהדלקת נרות חנוכה... הוא הדליק בשמן זית למאכל... והקפיד להדליק בזמן... אבל למרות שהוא היה זהיר בנר... בכל זאת לא צמחו לו בנים תלמידי חכמים... צמח לו איזה יוסל'ה שהסתובב ברחוב וכל השכונה רעדה ממנו...

אותו אבא ניגש לרבא ואמר לו: רבא רבא: כתבת במסכת שבת דף כב: שהרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים??? איפה זה...??? אתה יודע מה רבא ענה לו??? אמר לו רבא: נכון!!! את המימרא שלי בדף כב עמוד ב' אתה יודע... אבל שכחת מימרא שלי בדף כב עמוד א'... שם כתוב: **אמר רבא: נר חנוכה שהניחה למעלה מכ' אמה פסולה כסוכה וכמבוי!**

אתה הדלקת נר חנוכה למעלה מעשרים אמה!!!

אז נכון... אמנם הדלקת בשמן זית למאכל... ועם פתילות הפלא... ועם כל כל ההידורים וכל הנערוען שרק יש... אבל מה אפשר לעשות... "למעלה מעשרים אמה לא שלמא בה עינא..." האור תורה הזה שהדלקת בבית שלך היה גבוה מידי... החינוך שלך היה גבוה מידי לטווח הראיה והמושגים של יוסל'ה... הנר מצווה הזה לא הזיז ליוסל'ה... לכן הוא יצא יוסל'ה... ליבי ליבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם...

כשיוסל'ה חזר הבייתה עם ניסיונות נוסח ערב שנת 2017. אבא לקח אותו לשיחה והתחיל לתאר לו בדרמה על כל העונשים שיהיו בגיהנם... על השיפודים... על הגב בטן... על הברענע'ר בעיניים... על חיבוט הקבר... ואז לסיום... ככה בשביל הדובדבן שבקצפת... אבא הוסיף עוד במבון קטן ואמר: מה אתה חושב. כל זה! רק למי ש-ז-ו-כ-ה להגיע לגהנם!!! אבל יש הרבה אנשים שגם לגהנם הם לא זוכים להגיע... יוסל'ה הסתכל בעיניים תמימות באבא ואמר: ככה??? זה הזכויות שלך??? אם ככה... מוייחל זכויות!!! אני מחפש זכויות אחרות... לרחוב יש להציע זכויות טיפה יותר נחמדות... וקרובות אל הדעת...

וכשקרה פעם ה' ישמור שיוסל'ה... במקום לשבת וללמוד... הוא שיחק במירוץ מכוניות... אבא הסתכל עליו בעיניים כאלה... כאלה כאלה... ואמר לו: מה אתה חושב לך... אתה חושב שבגן עדן ישחקו במכוניות??? בגן עדן יהיו סטנדרים וגמרות... וכולם ישבו וילמדו!!! עשרים וארבע שעות ביממה!!! ואם לא תשב ותלמד אתה לא תזכה להגיע לגן עדן!!! יוסל'ה חייך חיוך של רחמים על אבא ואמר: רחמנות עליך אבא... אם הגישמא'ק שיש לי בלימוד - אני תינוק הבורח מבית הספר אם אצלך זה נקרא גן עדן... אז... אז איך מוייחל!!! תלך לגן עדן הזה אתה... מצידי אפילו עכשיו... רק תתן לי לחיות... אבא יקר: פונה אליך רבא!!! אם אתה רוצה שיהיו לך בנים תלמידי חכמים!!! אם אתה רוצה שהבן שלך יעלה מעלה מעלה במעלות ה... אז יש תנאי מעכב!!!

נר חנוכה שהדליקה למעלה מכ' אמה פסולה לא גבוה!!! לא למעלה מעשרים אמה!!! ואפילו לא למעלה מעשרה טפחים!!! לא!!! תרד למטה... תרד ליסל'ה... תדבר איתו בגובה העיניים... בראש שלו... חנוך לנער על פי דרכו... תדליק את הנר למטה מעשרה טפחים... תרד לילד... תדבר איתו בראש שלו... אז נכון אבא יקר: אתה אמנם אוחז במדרגה גבוהה!!! הגובה שלך בעבודת ה' הוא גובה של עשרים אמה!!! הלוואי עלינו... אבל אל תשכח... אי שם למטה נמצא יסל'ה הקטן... לוטש עיניים מתחננות... רוצה גם הוא לטעום ולראות כי טוב ה'... אבל אי אפשר... לא שלטא בך עינא... לאט לאט!!! (נסה לקרב את הגובה שלך למושגים שלו... אם הדפנות יגיעו לסכך... אז יש לך רשות לקרב אותו למושגים שלך עכ"פ לפי רבי יאשיה... ודו"ק).

אבא יקר!!! אין ברירה!!! פעם יעקב לימד רק את יוסף את מה שהוא למד בישיבת שם ועבר!!! פעם רק יוסף היה צריך להתמודד מול כל החושך!!! אבל היום...??? היום זה לא סוד שככולנו!!! כולנו עומדים מול מבול של לכלוך!!! כולנו צריכים ללמוד בישיבת שם ועבר!!! כולנו צריכים ללמוד איך מאירים את החושך... כולנו חייבים להיחשף לחושך עם האור תורה של חנוכה... אז בבקשה... נרד למטה מ' טפחים... ונאיר ליסל'ה את רה"ר... נחשוף אותו לעולם עם נר מצוה ותורה אור... בהצלחה... חנוכה שמח...

אני והנמלה... האם אנחנו נמצאים באותו עולם...?

הלכתי פעם למסלול לילי בעמוקה... חושך מצרים... עלטה גמורה... שום דבר מעניין לא ראיתי. רק פנס שהראה לי איפה יש סלעים... ולאיפה לא הולכים... התאכזתי מאוד... אמרו לי שזה מסלול מדהים... אמרו שיש פה נוף מרהיב... אמרו שיש צוקים... יש עצים... ושום כלום!!! רק סלעים ופנסים... **והנה!!! לפתע!!!** באמצע הטיול... פתאום התחילה להתנוצץ לנגד עינינו בריאה מופלאה... צוקים אמתניים... עצי לבנון אדירים... שמים תכולים... ונוף מרהיב מאין כמוהו...

וכל זה התרחש תוך רבע שעה... נחש מה קרה???

פשוט הגיע עלות השחר!!! התחילה הזריחה!!! כעת שים לב: שום דבר **חדש** לא **התחדש** פה... לא הגיעה פתאום משאית והנחיתה פה עצים... לא הגיע צייר ועיצב פה תמונה של נוף... לא!!! ההההכל כבר היה!!! הנוף כבר **היה**... הצוקים **היו**... העצים המדהימים **היו**... השמים היפים **היו**... הכל היה גם היה!!! רק מה היה חסר??? **אור!!!** מה שעד עכשיו הפריד בינינו לבין כל היופי הנפלא הזה... **זה היה בסך הכל אור!!!** רק הגיע האור... והנה הכל כאן!!! הכל מושלם!!! כל היופי משתרע לפנינו כעת ועכשיו במלא הדרו...

אנחנו כעת נמצאים בגלות... כשאנחנו מנסים לדמיין את הגאולה... זה נשמע לנו משהו אחר... עולם אחר... מושגים אחרים... עצים מחייכים... דובים לבנים... עננים מדברים... מלאכים פורחים. **לא!!! לא צריך להגיע לכל זה!!!** זה יראה בדיוק כמו המסלול הלילי בעמוקה... כמו שבאותו מסלול זה לא שפתאום נולדו עצים... זה לא שפתאום צץ נוף... ההההכל היה!!! רק מה??? **היה חסר אור!!!** וברגע שהגיע האור... בסך הכל התגלה לנו מה שכבר יש פה!!! מה שכבר היה גם לפני כן!!! זה בדיוק מה שיקרה כשיבא המשיח... **ותזרח לו השמש!!!** הדבר היחיד שיתחדש זה השמש!!! הדבר היחיד שחסר לנו זה אור!!! חוץ מאור הכל כבר נמצא...

אנחנו נמצאים **כבר עכשיו** בעולם של הקב"ה... אנחנו נמצאים בעולם שמכל פינה אפשר לראות את הקב"ה... אפשר לנשום אותו... אפשר לחיות איתו... אפשר להתענג עליו כל רגע... אז מה בכל זאת חסר??? חסר לנו את האור!!! יש לנו חושך של יוון שמסתיר ומאפיל ולא נותן לנו לראות ולהתענג עליו... יש לנו חושך שלא נותן לנו להשתגע ולהתלהט על התורה... יש לנו טבע שמרמה אותנו שהכל במקרה... יש לנו הסתרה של כוחי ועוצם ידי... אנחנו מסתובבים בעולם שכככולו הקב"ה... ורק יש לנו חושך שמסתיר אותו... מה חסר לנו??? **ותזרח לו השמש!!!** כל זמן שלא זרחה השמש הרי "ויוותר יעקב לבדו..." יעקב מרגיש לבד... עם שבר בירך... עומד מבוהל מול שרו של עשיו עם כמה פכים קטנים... רק תזרח השמש... רק יסתלק האור... ובאותו

רגע הכל יתגלה!!! מה יתגלה??? אותו עולם... ואותה תורה... רק מה יתווסף??? אור!!! שיאיר לנו הכל!!!

הרב בלוך בספרו "שיעורי דעת" אומר הרגש שיכול מאוד להקל... בפרט במקרים של יתמות ואובדן ל"ע...: הוא טוען כך: בעיניים שלנו מצטייר כאילו העולם הזה ועולם האמת זה שני עולמות כאילו שכאן זה העולם שלנו... ואילו הנפטרים נמצאים שם... איפה זה שם??? שם... מעל העננים... עננים - תמסרו ד"ש. לא!!! אין שום עניין לחשוב כך... **הם נמצאים פה!!!** **איתנו!!! באותו עולם!!!** רק מה??? זה בדיוק כמו אני והנמלה... אני והנמלה שנינו כעת פוסעים על אותה בלטה בדיוק... **עכשיו יש לי שאלה:** אני והנמלה... **האם זה נקרא ששנינו נמצאים באותו עולם???** אאאא... כן... מצד אחד כן... כי שנינו באמת נמצאים כעת על אותה בלטה... אבל... אבל מצד שני איפה... **ממש ממש לא!!!** אנחנו בשני עולמות... כי... הנמלה שתהיה בריאה... אצלה כל בלטה זה בנין... וכל חדר זה יבשת... וכל שלולית זה ים התיכון... וכל גרגיר זה שנה... **ואילו אני???** אני מסתכל על כל זה מלמעלה!!! אצלי מה שנמלה עושה ביום... אני עושה בשניה... ומה שנראה לנמלה כהר האוורסט... הרי אצלי זה בסך הכל הכסא שלי... נו... אז אנחנו נמצאים באותו עולם או לא??? ?

זה בדיוק היחס בינינו לבין עולם האמת!!!

עולם האמת והעולם שלנו נמצאים באותו מקום! זה לא בהכרח שהם רואים דברים אחרים ממה שאנחנו רואים... רק מה??? אנחנו נמלים... אנחנו תקועים בבלטה שלנו... עם הראש באדמה... ורואים בראיה מצומצמת ומדכאת רק את מה שקורה כעת ועכשיו... ואילו הם??? הם רואים את כל התמונה המושלמת!!! ממילא זה אותו עולם בדיוק!!! אנחנו והם רואים את אותו נוף בדיוק!!! זה רק עניין של אור!!! הם רואים את העולם שלנו עם כל ההיקף!!! עם כל התמונה המושלמת שבזה!!! עם אור בעיניים.

ותזרח לו השמש... אנחנו נמצאים בעולם שהוא כבר מושלם!!! רק מה חסר לנו??? חסר לנו את האור... חסר לנו את העיניים לראות את האור הזה... ואם ככה: אז מה הפלא ששייך גם עכשיו להציץ לעולם הבא... מה הפלא שבתוך העולם שלנו ישנם כל מיני תחנות של מעין העולם הבא. אם עולם הבא זה היה משהו אחר כזה... איזה משהו במקום אחר כזה... אז תחליט: אתה פה או שם...??? אבל אם העולם הבא הוא פה!!! רק חסר לנו את האור שיאיר לנו אותו... אם ככה: לפעמים הקב"ה שולח פנסים קטנים שמאירים את החושך... פנס שבועי ששמו שבת...

פנס ששמו תורה... שאם רק נשתמש איתו כראוי... נוכל להאיר בו את החשיכה ולחיות בעולם הבא ש-- בתוך העולם הזה...

ויש פנס ששמו חנוכה!!!

חנוכה הוא אחד מהפנסים שהקב"ה מאיר לנו את החושך מידי שנה... זה הפכים קטנים שעליהם נאבק יעקב עם שרו של עשיו... אלו הם הפנסים הקטנים של המקצת מן האור שדוחה הרבה מן החושך... אלו הם הפכים קטנים שעד היום אנחנו מאירים את העולם בשמו של ישראל ואומרים: שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!!! הפסוק הזה הוא פנס שנותן תמונה מושלמת על כל הדברים הלא מובנים שמתרחשים בעולם... זה פנס של אמונתך בלילות... זה פנס שמאיר בתוך החושך... זה פנס שלפעמים האור שבו מעומעם... לפעמים חשוך מאוד... והפנס הזה רק מראה לנו את הדרך אבל בקרוב ממש... באמצע המסלול... פתאום ותזרח לו השמש!!! וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה.